

Jegyzőkönyv

Jegyzőkönyv

Készült: 2012. július 16-án tartott megbeszélésről Kistelek Víziközmű Kft-vel.

Jelen vannak: Tompa Város Önkormányzat részéről

Véh László polgármester
Pajtás Péter Jánosné képviselő
Gubics Lajos képviselő
Kószó László képviselő
Kucsó István képviselő
Farkas Tibor képviselő
Barta Attiláné jegyző

Kistelek Víziközmű Kft. képviseletében

Bartucz Tibor
Földi István

Véh László: Üdvözlök mindenkit, a reggeli megbeszélés folytatása következne. Délelőtt volt a Halasvíz és most szeretném meghallgatni a Kisteleki cégnek is a történetét és az ajánlatát. Át is adnám Bartucz Úrnak a szót.

Bartucz Tibor: Köszönöm szépen! Bartucz Tibor vagyok. Kistelek Víziközmű Kft-ről mondhatom azt, hogy 13.- ával megalakult. Én azért egy kis visszatekintést is mondanék: közel harminc évvel ezelőtt első település vonatkozásában elkezdődött az üzemeltetés, utána nálunk nagyon vegyes volt az állomány. Ebben részben Bács-Kiskun megyei települések, részben Csongrád megyei települések tartoztak. Volt, akit koncepcióban nyertünk el, volt, akit többségi önkormányzati társulásban, volt, akit egyéb szerepkörben. Tehát elég vegyes volt a társaság, de végül is a cég vonatkozásában cégcsoporti szinten működtettük az üzemeltetést, 11 település tartozik ebbe a vonatkozásba, és most tartunk ugye 13 településnél. Az új vízügyi törvény kapcsán a Víziközmű Kft. lett az üzemeltető mindegyik helyen és itt átszervezésre került teljes körűen, mivel az egész résznél 100%-os önkormányzati tulajdonban van, és ebben alakultunk meg. Annyit azért elmondanék, hogy 17 cég tartozik a cégcsoporthoz, többek között a vízmű üzemeltetés is egy rész. A mi számunkra nagyon fontos a vízmű üzemeltetés, de nyilván a többi cégek vonatkoztatásában tudjuk azt a háttérrel biztosítani, ami igazából azt gondolom, hogy kell. Mi, amikor elkezdtük üzemeltetni ezeket a településeket, akkor mindenképpen arra törekedtünk, hogy maximális biztonság és megfelelő ivóvízminőség mellett egy olyan háttérrel teremtsünk, amivel minden további nélkül bármikor bármilyen probléma van, be tudjunk avatkozni. Arra is ígéretet tettem az érintett Önkormányzatoknak, hogy mi, a vízár vonatkozásában nem képezünk egy óriási nyereséget, nem erre törekedünk. Mi úgy gondoljuk, hogy egy tisztességes kis nyereség vonzatot képeztünk, láthatják azt, hogy másból próbálunk megélni, nem abból, hogy a vízművet óriási nyereséggel járattuk.

Mi azt gondoltuk, hogy olyan profi szinten próbáljuk az ügyünket, szervezetünket, személyzetünket illetve technológiai részünket működtetni, hogy minél nagyobb hatékonysággal tudjunk benne részt venni. Ehhez viszonyítottan alakultak ki ha megnézik, a vízárak is. Minden településre külön vízárakat működtetünk és településenként éves beszámolókat adtunk mindig, valamint minden egyes településre is adtunk külön-külön. Településenként részletesen kibontva az összes árbevétel, veszteség, az összes kiadás, a kiadások kirészletezve, és ha valamilyen kérdés felmerült testületnél bármelyik településen, akkor akár a bérvonzatát, akár az anyagvonzatát részletesen is kibontottuk. Tehát itt olyan tiszta képet szeretünk volna, amikor minden egyes település egyenként látja minden egyes mozzanatát a vízmű üzemeltetésnek, látja az összes árbevételét, látja az összes költségvonzatát is. Tulajdonképpen ez mellet úgy mond egy tiszta képet tudunk festeni az egész vízmű üzemeltetéséről. Hogy úgy mondjam, közös mérleg tevődött össze az egyes településeknek a mérlegéből, és ez volt ugye a közös. Mi ezt mindig egyenként rendelkezésre bocsátottuk tételesen. Az egész eltelt idő alatt különösebb ivóvízjavító gondok, problémák sehol nem jelentkeztek. Tehát azokat az ellenőrzéseket, azokat a vízminőség javító, különböző ÁNTSZ-es vízvizsgálatos dolgokat, azt mindig maradéktalanul elvégeztük, elvégeztettük, és nekünk, hogy úgy mondjam az elmúlt idő alatt nem is volt különösképpen problémánk. A Bács-Kiskun megyei résznél talán kitérnék arra, hogy itt 5 települést vettünk át folyamatosan: Csólyospálos, Szank, Zsana, Balota és Kömpöc. Itt, amit megemlítenék külön, az talán Kömpöc települése: tragikus állapotok voltak, és az átvétel után azonnal be kellett avatkozni, mert ott egyszerűen biztonsági dolgok nem tették azt lehetővé, nem láttuk azt biztonságosnak, hogy akár napokig is úgy menjen abban az állapotában a vízmű, mint amilyen állapotban átvettük. Erről dokumentációnk van, jegyzőkönyvünk van, fényképfelvételek, minden rendelkezésre áll arra, hogy igazoljuk, milyen állapotokat tapasztaltunk Kömpöc vonatkozásában.

Nálunk az árak tulajdonképpen eltérőek, itt úgy van megoldva, hogy vannak különböző koncessziós díjak, vagy voltak. Egyrészt vannak árak, másrészt ugye bekerülési költségek, és vannak koncessziós díjak. Nyilván a koncessziós díjak is rátevéődnek az árakra, vagy rátevéődtek, és nyilván ezeket az Önkormányzatnak minden egyes számlázási időszakban átutalásra kerültek. Ezek is elég változók, mert valakinél viszonylag arra törekedett a település, hogy kisebb legyen a koncessziós díj, van, amelyik helyen tizenvalahány forint. Tehát attól függ, hogy ki milyen szándékkal, milyen szempontból tartotta a vízárakat fontosnak, illetve milyen szempontból tartotta fontosnak azt, hogy alacsonyak maradjanak, vagy esetleg valamilyen szinten azt mondjuk, hogy bevételt szeretett volna növelni.

Eszköz-gépállományunk kapcsán: Kistelekkel megvásároltuk legelőször az 5-ös számú vízmű főmérnökséget, így azt mondhatom, hogy az akkori vízmű üzemfőmérnökségnek az eszközei, szakember gárdája stb., az valamikor úgy került kialakításra. Aztán nyilván folyamatosan, új gépekkel, eszközökkel meg mindennel korszerűsítettük, új eszközöket szereztünk be. Azért annyit elmondok, hogy CKT szempontjából 5 év alatt 940 millióért vettünk pályázatokból gépeket, eszközöket, egyebeket. Tehát hogy úgy mondjam, elég komoly háttérrel rendelkezik a cégcsoport ahhoz, hogy bármilyen szintű beavatkozás bárhol van, akkor nem jelentheti azt, hogy gépeket, vagy eszközöket kell bérelni annak érdekében, hogy valahol beavatkozzunk. Tehát nincs ilyen problémánk saját eszközeinkkel, egyebekkel.

A számlázási rendszerünk csekkes. Mi áttértünk a csekkes számlázási rendszerre, tehát magyarul ugyanaz, mint a DÉMÁSZ vagy a DÉGÁZ esetében, kiküldjük a csekket és nem díjbeszedő járkal a pénzért, hanem ki küldjük a csekket és bizonyos intervallum alatt a csekkre történhet a befizetés. Ez minden egyes településen így működik.

Hozzám, hogy úgy mondjam ez közelebb is áll, meg a lakossági szempontból is jobban elfogadott, mert van egy kis tolerancia arra vonatkoztatva, hogy nem járkalunk a nyakára. Nyilván, a befizetés intervalluma azt mondom, hogy szélesebb, és ő eldönti saját magának azt, hogy ebben az intervallumban a csekkrendszer alapján mikor fizeti be a pénzt.

A különböző helyzetekben azt mondhatom, hogy mindenütt átvettük a helyi kezelőket. Tehát az az elvem, hogy helyi kezelőket alkalmazzunk. Kis településen is, ha nagyon kicsi a település, akkor is megoldjuk a helyi kezelőt. Nyilván, ott létszámban esetleg csak egy fő van rugalmas munkaidőben. Ezalatt azt értjük, hogy bármikor, reggel, délután, este hadra fogható legyen. Őket úgy alkalmazzuk, és úgy vagyunk velük megállapodva, hogy ebben a rugalmas munkaidőbe mindenképpen férjen bele az, hogy ha bejelentés történik és az komoly, akkor mindenképpen a helyiek oldják meg. Természetesen, ha ez a hiba akkora, hogy igénybe kell venni a központi beavatkozást - itt lehet gépi, eszközi, szakembergárdás bármi-, akkor azért vagyunk, hogy állunk rendelkezésükre, úgy a szakember irányítás, mint a többi eszközirányítás vonatkozásában. Ígéretet, amit én tettem, az tulajdonképpen az, hogy mindenhol, az új településeken is, akik jönnek át hozzánk, azoknál is átvesszük azokat az embereket, akik jelenleg ott vannak, és itt a térségben Kiskunmajsán hozunk létre egy úgynevezett ügyfélszolgálati irodát. Tehát az a közvetlen környék, aki tulajdonképpen ebben érintett, az Kiskunmajsához tudja bejelenteni a hibákat, egyéb dolgokat.

Javítások, egyebek: cégünk egy kicsit korszerűbb technológiának a birtokában van, ugye ez a KPE technológia, illetve ezeknek a minősített acél KPE hegesztők birtokában vagyunk, tehát mi azokat a rendszereket, amit tehetünk, és hibarendszerként sűrűn előfordul, például úgynevezett bekötések esetleg horganyzott csőből vannak - nem tudom, hogy itt Tompán vannak-e-, azokat folyamatosan kihúzóval rendszerrel, vagy áthúzóval rendszerrel KPE csőre váltjuk ki, hiszen a KPE csőrendszerrel nincsenek olyan hibalehetőségek, folyások, egyebek. Szankon is végeztünk olyat, hogy az út alatt az összes csövet kiszedtük, mert bizonyos idő után az acéleső elkezd rohadni és ezek azért komoly vízfolyásokat okoznak. Mi ilyeneket már elvégeztünk. Annyit azért elmondok egy kicsit bizalmas jelleggel, hogy a DÉGÁZ-nál történt egy olyan, hogy a műszaki igazgató bevezette az úgynevezett távleolvasós mérőket, igaz, hogy a 20 m³ felettiéknél. Na, most a 20 m³ felettiéknél belebukott, ami azt jelenti, hogy sok probléma volt akkor, és én úgy gondolom, hogy még nem oldódott meg ez a helyzet. A távleolvasó rendszerrel a hibalehetőség, a hibaintervallum jellege elég nagy.

Gubics Lajos: Ugye itt a vízről tetszik beszélni?

Bartucz Tibor: Mindjárt mondom a víz részét is.

És ezért tulajdonképpen a gázos vonatkozásban a 20 m³-nél sem vált be, pedig ott nagyobb tételek vannak, nem beszélve arról, hogy itt bevezetésre került sorba Halasvíznél a kis háztartási vízmérőknél is. Na most a kisháztartási vízmérők árleolvasásánál, mondom egy példát, átlagban van havi 4-5 ezer Ft-os vízdíj. Én, alig ha tudom elképzelni, hogy nagyon hosszú távú képviselő az, hogy majd megoldódjon, hogy megtérülési mutatókat és egyebeket alkalmaz. Most nem beszélve arról, hogy ez valamilyen szinten a vízárban is kell, hogy jelentkezzen. Én azt gondolom, hogy ennek a létjogosultságát nem tudom elképzelni, legalábbis a mi területünkön ilyen abszolút nincs, mert én például a mi területünkön nehezen tudnám azt elfogadtatni, hogy ez a távleolvasás miatt, mit tudom én ne 140, vagy 150 Ft legyen a vízdíj mint Szatymazon, hanem legyen 220, mert távleolvasós mérőket szerelünk fel. De természetesen ez döntés kérdése. A mi területünkön ezt előre meg szoktuk konzultálni, és ha illet lépünk, akkor ahhoz kérjük az adott Önkormányzatnak a jóváhagyását. Amit mi tettünk pluszba - ez is, természetesen azt mondhatom, hogy egyeztetések sorozata-, hogy tulajdonképpen a hálózati veszteséget próbáltuk egy pesti céggel feltáratni.

Ehhez az Önkormányzatok partnerek voltak, ami azt jelenti, hogy egy külön gépi berendezéssel egy szaktársaság lejött és éjszaka 2-3 óra között méréseket végeztek, és azokat a nagyobb mértékű vízfolyásokat, egyebeket, azokat kellett, hogy úgy mondjam kideríteni, és ezeket hátrítottuk el. Itt is léphettünk volna tovább, itt is lehetett volna tovább alternatívát képezni, de akkor már gazdasági szempontok szerint azt kellett mérlegelni, hogy azok az összegek, amibe belekerültek volna az apróbb hibáknak a feltárása, nagyobb költségbe került volna maga a vízhálózatméréseket elvégezni. És ez miatt úgy döntöttünk közösen, hogy ezektől eltekintünk. Nem tudom, tudják-e, hogy a környező települések, akik korábban tartoztak hozzánk, ott hogy vannak a vízárak? Itt Tompa vonatkozásában egy hasonló települést vettünk igénybe, mert nem kaptuk meg azokat az adatokat a korábbi polgármestertől, illetve attól a személytől, aki ki volt jelölve, amit kértünk volna, hogy pontosabb számításokat tudjunk végezni. És itt egy hasonló nagyságú települést vettünk figyelembe, amit fel tudunk vállalni, nagy biztonsággal tudjuk azt az árat, amit leírtunk, vállalni. Én úgy gondolom, hogy számunkra mindenképpen biztosítja azt a lehetőséget, hogy szakmailag tisztességes, normális ivóvízzel történjen az ellátás és vízminőségi probléma itt ezen a területen ne lépjen fel. Ami adatunk tulajdonképpen rendelkezésre állt, ehhez töltöttük ki még azt a fajta táblázatot, amit tulajdonképpen mi is alkalmaztunk, és ezzel jött ki ez a vízár, amit úgy gondolom, hogy minden további nélkül tartani, illetve alkalmazni lehet. Nem tudom további kérdések vannak-e?

Kószó László: Ez a 160 Ft?

Bartucz Tibor: Így van 160 Ft-ra jött ki, abban állapodtunk meg korábban, hogy egy kis rátartás legyen, és tulajdonképpen így jött ki ez a 170 Ft-os, amit nagy biztonsággal tudunk vállalni. Nem tudom, esetleg kérdés van-e? Annyit még esetleg, amíg gondolkoznak: cégünk közben nagy szennyvízépítési projekteknél van benne cégcsoporti szinten, és ezen a területen közgéppel, illetve önállóan végzünk nagy szennyvíz projekteket, ami azt jelenti, hogy déli részeken, tulajdonképpen Csongrád megyei részen közgép, illetve az EuroAszfalt Kft. vonatkozásában vagyunk konzorciumi partnerek, a kisebb települések vonatkozásában pedig önállóan indulunk. Annyit, hogy közben itt azok a települések, akik tulajdonképpen Bács-Kiskun megyei részen átjöttek hozzánk, azokkal tiszta ivóvízjavító program vonatkozásában állunk, ugye ezek a települések lettek már pályáztatva, és a pályázatunk nyert. Itt különböző problémák voltak: azok a települések, akik vártak, azokkal olyan jellegű probléma volt, hogy ijesztgetve lettek azzal, hogy mi történik a vízminőség javítással, stb., stb. Én úgy gondolom, hogy ezt a hazugságot elég gyorsan meg tudtuk cáfolni azzal, hogy felmentünk az NFÜ-höz. Az NFÜ egyértelműen leírta azt, hogy a szolgáltatás, illetve a vízminőség javítás, az két teljesen különböző dolog. Hiszen amikor meg lesz építve az ivóvízjavító program, azt is meg kell pályáztatni a megyétől. Ha jól tudom, ha jól vagyok informálva, Önök is így állnak a szennyvízkiépítéssel, azt is meg kellett pályáztatni. Az, hogy a jelenlegi üzemeltető adott nyilatkozatot, az természetes, de nem azt jelenti, hogy utána is annak kell lennie az üzemeltetőnek. Ha pályázatról beszélünk, akkor bárki alkalmas lehet arra, hogy üzemeltető legyen. Na, ezt most egyértelműen leírták és innentől kezdve én úgy gondolom, hogy nekünk korábban is volt 1-2 afférunk, hogy úgy mondjam Kiskunmajsa vonatkozásában, ott már KPE csövet építettünk ezelőtt 4-5 éve, és az ATIKÖFE vonatkozásában alig tudtuk érvényesíteni a hatóság részéről, hogy ne a régi rendszerre építsünk, hanem az új technológiával. Régen, ezelőtt 10 éve Ausztriában, Bécsben ezek a technológiák működtek, és a dunántúli részen is szinte csak ebből építenek, tehát KPE csőből. Nyilván fejlettebb vonatkozásában szennyvíznél ez barna, ivóvíznél kék, gáznál sárga színezésű. Tehát egyértelműen látható, hogy milyen csőből épül a közmű.

Én azt gondolom, hogy az ivóvízjavító program tekintetében, Tompa kérdésében vagy bárki kérdésében, nem merülhet olyan fel, hogy kilép ebből, hiszen az összes ovidiumát vállalni kell. Ismerjük a pályázati jogot, tehát magyarul, akivel elkezdte a pályázatot, azt végig kell vele csinálni anélkül, hogy kilépne. Onnan nem szabad kilépni, semmi szín alatt nem teheti meg, mert ha kilépne, akkor felborítaná az egész, hogy úgy mondjam, vízminőség javító rendszert. Annak van egy támogatási szerződésvonzata, ezt végig kell csinálni. Tehát itt arról szó sem lehet, nem is javaslom, nem is volna szabad ezt tenni, hogy a település, a Halasvízzel kötött vízminőség javító programból kilépjen. Itt, amiről lehet beszélni az csak az üzemeltetés. Azt végig kell csinálni, abban a relációban meg kell csinálni a vízminőség javító programot, mikor az teljes körűen megépült, akkor annak a jogszabály módoszata szerint - mivel hogy ott EU-s pénzek állnak fönt-, tulajdonképpen azt mondhatjuk, hogy meg kell tenni azokat a pályázati, egyéb dolgokat, közbeszerzési pályázat stb., stb., amin keresztül ott kijelölték az üzemeltetőt. Hisz, ha belegondolnak, akkor nagyon érdekes alternatíva lehetne, nyilván, hogy ez nem célszerű. Van vízre egy üzemeltető, lehetne egy szennyvízre, meg lehetne egy az ivóvízjavító programra. Az más kérdés, hogy szakmailag és egyéb szempontból nem célszerű három üzemeltető, nyilván csak egy célszerű, és ezt támogatják fent pesti viszonylatban is. De ki nem mondhatják, mert közben meg a szabályoknak eleget kell tenni. Azt jelenti a szabályoknak az eleget tétele, hogy meg kell közbeszeresíteni. Na most, ha meg kell valamit közbeszeresíteni, akkor nem mondhatjuk ki azt egyértelműen, még ha szeretnénk is bizonyos dolgokat, hogy 100%-osan az lesz az üzemeltetőnk. Mert akkor miről beszélünk a közbeszerzésnél? A mi ivóvízjavító programunk is - mi abba a körbe szerveztük nyilván- ott tart, hogy minden egyes projekt menedzsment, PR, stb., stb. azok mind megtörténtek a kijelölésre, és tulajdonképpen mi a kivitelezők kiválasztásánál tartunk már a mi részünkről. Próbáltuk összefogni tulajdonképpen azokat az érintett Önkormányzatokat, akik hozzánk tartoznak, azok a mi szerepkörünkben futottak végig, és tulajdonképpen ebben a szerepkörben vagyunk a kivitelezők kiválasztása előtt. Majsával felmentünk az NFÜ-be, ezt egyértelműen leírtuk, és Tompa részére is leírták ezt. Tulajdonképpen, amikor a Polgármester Úr kérte, akkor megkértem az NFÜ-től, csak annyi, hogy az érintett személy azt mondta, hogy Majsát találta most könnyebben kéznél, de ez meg van Tompának is egy az egyben ugyanaz. Tehát egyértelműen meglehet győződni arról, hogy ezek az állítások helytállnak, ezek működnek. Na most, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség vonatkozásában az energiaközpont, vagy akár a KHT, az ugye beosztott szerv, tehát az NFÜ részéről beadásra kerül, és egyértelműen azt kell a részünkről is betartani. Na most, át is küldték, tehát tulajdonképpen ott már nem történhet más, nem történhetnek más dolgok, mint amit a Fejlesztési Ügynökség, úgymond a Központi Hivatalból kiadtak. Nem tudom, hogy esetleg kérdés van-e?

Kucsó István: Ezt igazából meghallgattuk, köszönöm szépen, hogy megismertette velünk az Önök cégcsoportját. És már mindjárt itt a cégcsoport problematikájánál egy pillanatra meg is kell, hogy álljunk. A 2011. évi törvény ugye tiszta önkormányzati tulajdonú társaságokat nevesít. Én szombaton néztem a cégjegyzéket és a cégjegyzékben a Viziközmű Szolgáltató Kft-ben még tulajdonosként, illetve részeseként ott van a Gázépszerker Kft. Tehát akkor ez, hogyan felel meg ennek a törvénynek ez a társaság?

Bartucz Tibor: 13.-án pénteken történt az egésznek az átszervezése, akkor lett az érintett Önkormányzatoké, melyekben vannak egyrészt a régiek, másrészt pedig újak is. Tehát Kiskunmajsával kezdve kibővítve, és itt tulajdonképpen a Gázépszerker Kft. eladta teljes körűen az összes üzletrészt 13.-val.

Kucsó István: Azt a 9 millió 350 ezret?

Bartucz Tibor: Így van. És akkor ez a többi Önkormányzat között, illetve azok, akik benne voltak - mert négy Önkormányzat volt benne-, azok eladták a többinek, illetve a Gázépszerker Kft. a maradék üzletrészt adta el. A többi Önkormányzat az csak 100%-on tudott az üzletrészből eladni, a Gázépszerker Kft. megtehetette, hogy olcsóbban adta el. Így tulajdonképpen a Gázépszerker Kft. 13.-ától nincs benne. Tehát magyarul ez a Víziközmű Kft. 100%-os önkormányzati tulajdonú inentől kezdve.

Kucsó István: Jó.

Bartucz Tibor: Ezt a kérdést 15.-éig rendezni akartuk és ezt meg is tettük. Tehát most jelenleg az új lekérés kapcsán, mint egy 100% önkormányzati tulajdonú Kft-t fogunk kapni. Nyilván keresztül kell, hogy a cégbíróságon fusson, tehát egy pár nap kell hozzá, de utána ez másként nem lehet, a törvény egyértelmű. Ami gondunk van az az, hogy fönt voltunk az Energia Hivatalnál, próbáltunk egyeztetni, és az Energia Hivatal kapcsán azt mondhatom, hogy tulajdonképpen a végrehajtási rendeletek nem jöttek ki, és a végrehajtási rendeletek kapcsán számunkra nagyon fontos lenne az, hogy tiszta képet lássunk. Egy picit még akkor, visszatérnék a cégre, hogy nálunk teljes körűen, ha a szándéknyilatkozatot nézték, a 150 ezres fogyasztói egyenérték fennáll. Tehát a mi részünkről meg van a 150 ezres fogyasztói egyenérték.

Kucsó István: Már most?

Bartucz Tibor: Már most.

Kucsó István: Ezekből a településekből? Már bocsánat, hogy ilyet kérdezek.

Bartucz Tibor: Nem, mondanám tovább! Van egy szándéknyilatkozat, mely szerint...

Kucsó István: Makó és Szentes?

Bartucz Tibor: Makó a 16 településével együtt, illetve Szentes a hozzátartozó településekkel meg a mi részünk, ez több mint 150 ezres fogyasztói egyenérték, és a 150 ezres fogyasztói egyenértékkel, ahogy mi figyeljük, nézzük az Energia Hivatalnál, illetve ahogy fent jártunk, egyértelműen kimondta az, aki illetékes ebben, hogy már most az 50 ezres beadásánál egyértelművé kell tenni - mivel hogy minimum szándéknyilatkozati szinten adható csak be az 50 ezres-, hogy hogyan éri el valaki a 150 ezres fogyasztói egyenértéket, és a 150 ezres fogyasztói egyenérték kapcsán adják ki az 50 ezrest, ha kell.

Mi most úgy döntöttünk, hogy ebben az évben már fel akarjuk állítani az év végére az 150 ezres fogyasztói egyenértéket, és nem kétszer, háromszor újabb engedélyeket kérünk, hanem megkérjük a véglegest. És ez mellett akkor én azt mondanám, hogy három önálló kis rész keletkezik. Keletkezik Makó, keletkezik Szentes meg keletkezik a mi részünk és külön három vízárral. Az ki van egyértelműen mondva, hogy Makó nem avatkozik be a mi részünkbe és a szentesi részbe, Szentes nem avatkozik be Makóba meg a mi részünkbe, mi meg nem avatkozunk bele a másik kettőbe. Magyarul egy korrekt együttműködés találkozott. Ezt hajlandóak mindenfajta papírral tolerálni, csak elég, ha annyit mondok, hogy olyanfajta megállapodások vannak már előkészítve, ami azt jelenti, hogy háromnegyedes többség kell minden fontosabb üggyhöz a részvénytársasági szintnél. Na, most ez azt jelenti, hogy ha mind a három fél nem ért egyet, akkor nem tudja a háromnegyedet produkálni, mert ugye csak 66% van a két félnél.

Tehát magyarul itt minden olyan dologban, ami fontos vagy konszenzusnak kell lenni, én úgy gondolom, hogy ez az együttműködés vonatkozásában is fontos. Nálunk azt elmondhatom, hogy a döntéseket, a mi kis Kft-nk vonatkozásában is konszenzussal szoktuk hozni. Nem törekszünk arra, hogy megvan a többség, és mindegy mit mond a kisebbség. Nem! Próbálunk olyan irányba tendálni és törekedni, hogy azok a nézeteket, illetve dolgokat, amiket akarunk csinálni, azok egyöntetűen elfogadhatóak legyenek mindenki számára. Ne az legyen, hogy mindenképpen rá kényszerítünk valakire valamit. Ehhez úgy tűnik, nagyon jó partner ez a két, makói és a szentesi polgármester, több soron próbáltunk tárgyalni, illetve tárgyalunk is. Azt látjuk, hogy maximálisan mindenki erre törekszik, mert nagyon sokfelé jártam, a halasi polgármestertől, a mórahalmitól, mindenfelé jártunk annak érdekében, hogy hol mi a nézőpont, hol mi az álláspont, hol mit képviselnek, hol mit akarnak, hova lehet tisztességes módokkal csatlakozni, hol van olyan, ahol figyelembe veszik azokat a nézeteket amiket vallunk, hol van az, hogy valamilyen szinten egyenlősi szerepkör tud kialakulni, illetve azokat a szándékokat, nézeteket amiket egy település valamilyen szinten érdeke képviselőjében meg akar valósítani, azok azért számottevően megtudjanak valósulni. Itt tapasztaltuk azt, hogy mindenki a sajátjával akar foglalkozni, nem akar a másikra rámaszni, nem a másikat akarja mindenáron, hogy úgy mondjam olyan helyzetbe hozni, hogy uralkodni a másik felett, hanem egy tisztességes együttműködési szándék van, és ezt deklarálva le is írják, hajlandóak részvénytársasági szinten minden együttműködésben részt venni. Halastól kezdve ugye nem tudtak megállapodni, 50 ezresre törekszenek, nem tudom, hogy mi lesz belőle. A másik területeken mi azt látjuk, hogy itt biztonságban csak akkor lehetünk, ha már feláll év végére a 150 ezres felhasználói egyenérték, és a végcél megcéllozzuk. Hisz most ráérnénk május 31-ig az 50 ezrest felállítani, utána másfél év múlva a 100 ezres, 2016-ig a 150 ezres, csak azt gondolom, hogy itt láthatólag egy kielezett verseny van. Itt a 150 ezres felállítása nagyon fontos, mert onnantól kezdve, ha meg van a végcél, megvan a végleges engedély, és tulajdonképpen a jelenlegi állapotok mellett egy 150 ezres felállítása után különösebb gondunk, problémánk nem lehet. Nekünk, ami még nagyon fontos, hogy azzal a rendszerrel, a mi területünkön viszonylag, amit én ígértem az ottani polgármestereknek, hogy megpróbáljuk a munkákat úgy szervezni, hogy a környezetünkhöz viszonyítottan egy 25-30%-al próbáljuk az árakat lent tartani. Úgy gondolom, hogy a színvonal megtartása mellett - ezt szeretném nagyon kihangsúlyozni – fontos a vízminőség. Ezt úgy gondolom, hogy megtettük. Na, most az nem mindegy, hogy azon a bázison, amin vagyunk, ott milyen vízár van. Én úgy látom, természetesen a hidraulált rendelkezések nem jöttek ki, de én úgy látom, hogy ha rajtunk függ, akkor Tompa vonatkozásában a 170Ft-os vízárát hosszútávon lehet tartani, több évig is esetleg.

Kucsó István: Bocsanat! Arra vonatkozóan kaptak-e adatokat, hogy itt milyen vízkezelési technológiák vannak még beépítve a rendszerbe?

Bartucz Tibor: Én a kollegáimat átküldtem, víz-, és szennyvízes szakmérnök kollegáimat, hogy nézzék meg, a helyszínt elemezzék, és úgy tegyenek nekem javaslatot a vízárra vonatkozóan, amikor itt megnézték a rendszert. A kezelővel beszélgettek, mindent átnéztek, átszámoltak és tulajdonképpen, ami adatok nélkül lehetőségünk volt, illetve meg tudtuk szerezni valamilyen módon, annak érdekében nyilván mindent megtettünk. Ha ehhez megkapjuk a részletes, pontos, adatokat a Halasvíz vonatkozásában, akkor nyilván egy egész pontos számolást tudunk volna végezni. De azért mondhatom azt, hogy a kollégáim elég régi bútorok, ha mondhatom ezt a szakkifejezést, szegedi vízmű és más vonatkozásban vannak nálunk szakemberek, tehát elég régiek ahhoz, hogy meg tudják elég nagy biztonsággal becsülni dolgokat.

Nyilván, ha én kijelentem azt, hogy ezért az árért felvállaljuk a felelősséget, akkor én úgy szoktam mondani, hogy az üzleti életben van nyereség és veszteség, és ezt akkor is megtesszük, ha ez számunkra esetleg nem kedvezően alakul. De nem gondolom, hogy itt ebben a helyzetben ez lenne.

Kucsó István: Milyen vízminőségű és vízjavító technológiákkal tervezték ezt az árat? Tehát a nyers vízbe még milyen folyamatokat építettek be, amikor kalkuláltak?

Földi István: Általánosságban mindig az az alapelv, hogy a jelenlegi állapotokat igyekszünk a megfelelő szinten tartani. Most elő kell vennem egy „puskát”, mert elég régen voltunk itt, megmondom őszintén. Tehát, ha az akkori információk még állnak, akkor itt a vas-, és mangántalanítás van a rendszerben, aminek a fenntartását illetve ennek a naprakészességét kell szinten tartani. Konkrétan, ami a legnagyobb probléma, az mindig a vas-, és mangántalanítás.

Kucsó István: És ammónia nincs a rendszerben nálunk? Arról nem kapott tájékoztatást?

Földi István: Na, most itt egy kicsit kitérő választ fogok adni, mert ebben az esetben, ugye a jelenlegi vízminőség javító program együtt kezeli a vas-, mangán-, és az ammóniatlanítást. Tehát gyakorlatilag ezt a hármat egy kérdésben kezeli a későbbiekben.

Kucsó István: De most még nincs az ivóvízminőség javító program, és most még egy olyan technológiát kell üzemeltetni, ami perpillanat ma-holnap Tompán van, és amiből kapjuk a vizet. Tehát akkor a vas és a mangán. És az arzénal mi a helyzet?

Földi István: Mint ahogy említettem, tehát az ivóvízjavító program az arzénal is ugyanígy foglalkozik. Tulajdonképpen az arzénal indult ez az egész, arzén, vas mangán és az ammónia. Akkor talán egy kicsit pontatlanul fogalmaztam az előbb. Természetesen a jelenleg szükséges beavatkozásokat, az élővízben lévő javító program megvalósulásáig, azokat egyedileg kívánjuk kezelni. Amíg a jelenlegi határérték feletti vízminőségben jelentkeznek, azokat természetesen egyedileg kezeljük.

Kucsó István: És egy tízszeres arzén határértékre mit tudnak válaszolni?

Földi István: Ebbe a mélységbe most nem merülnék bele.

Kucsó István: Ennek a szűrése mennyire befolyásolja a m³-enkénti vízárát? Ugyanis itt Tompán tízszerese az arzén értéke a megengedettnél.

Földi István: Még egyszer azt mondom, hogy ez egy részletesebb vizsgálatot igényel. Nagyon jó, és hogy mondjam, a piaci árnál meglehetősen jobb arzénmentesítő eljárások vannak, és ezekkel én úgy gondolom, hogy lehet kezelni ezeket a problémákat, ami jelentősebb vízárnövekedést nem jelent.

Kucsó István: A vas-szulfátostól is jobb megoldása van?

Földi István: Ebbe most had ne merüljek bele.

Kucsó István: Rendben, köszönöm!

Bartucz Tibor: Én annyit mondanák kiegészítésképpen, hogy nálunk a területünkön ugye köztudott, hogy az 50 mikrogramm volt a Magyar érték, az EU-s érték az 10 mikrogramm, amit el kell érni. Na, most ez arzénra vonatkozik.

Kucsó István: Igen.

Bartucz Tibor: Az ivóvízjavító program, ez éppen ezt akarja.

Kucsó István: Bocsanat, az ivóvízminőség javító program - elnézést, hogy a szavába vágok – az ivóvízminőség javító program az majd valamikor megvalósul. Most arról kell, hogy döntsünk, és arról szeretnénk információt, hogy itt az egyik legnagyobb vagyontárgyunkat, amivel felelünk 5000 ember napi vízellátásáért, változtassunk-e szerződést, változtassunk-e üzemeltetőt? Tehát az, hogy mikor lesz az ivóvízminőség javító programból valami, amit Ön nagyon optimistán látott, ez az NFÜ-s levél, ennek a másik oldalán azért van egy bekezdés, az utolsó előtti bekezdés: „Javasoljuk, hogy a társulási megállapodás vonatkozó részét is vizsgálják felül, és a szükséges átvezetéseket a megállapodásokban is tegyék meg.” Hát nem tudom, de ezt nem lesz azért annyira egyszerű végigvezetni egy társaságon ezt a megállapodást, de rendben van így. Tehát azt gondolom, hogy ez még járható, de már ez is óriási aggályokat vet fel, ide egy nagy felkiáltójelet tettem. Nekem ez annyira nem volt pozitív ez a levél, ugye erről beszélünk?

Bartucz Tibor: Igen.

Kucsó István: Tehát annyira nem volt számomra egyértelmű. Rendben van. Miért kérdezem én ezeket a részleteket? Mert itt van egy vízrendszer, itt van egy vízmű, és ezt működtetni kell. Na, most nyilvánvalóan ebben vannak olyan víztechnológiák, amelyeket továbbra is ugyanúgy kell működtetni annak érdekében, hogy meg tartsuk azt a biztonságot a jelenlegi víz minőségének a biztonságát, a jelenlegi paraméterek szerinti megfeleltetést, amiből ha Önök az arzént kihagyják, a 10-szeres arzénal, akkor azért érdekes dolgok történnek. Kíváncsi vagyok, hogy egy szakhatóság ezt a 10-szeres arzén mennyiséget mennyire fogja engedélyezni? Az első laborvizsgálatnál ez borulni fog. De azért menjünk még a továbbiakban is, nézzük meg ezeket a részleteket. Említette, hogy szakemberekkel megfelelő módon rendelkeznek. Ezek a szakemberek Önöknél vannak, vagy pedig szerződéses formában?

Bartucz Tibor: Ezek a szakemberek főállásban állnak.

Kucsó István: Tehát főállásosban vannak Önöknél.

Bartucz Tibor: Nem értek egy dolgot, had kérdezzem meg!

Kucsó István: Tessék!

Bartucz Tibor: Én elmondtam, de akkor még egyszer elmondom, nem voltam úgy látszik közérthető, hogy mi mindent átveszünk, ami jelenleg üzemel. Akkor most azt tetszik mondani, hogy a jelenlegi nem jó? Mert akkor változtatni kell!

Kucsó István: Nem, az Úr azt mondta, hogy az arzénal Ő nem számolt, csak a vasat és a mangánt mondta.

Bartucz Tibor: Azért mondom, hogy mindent átveszünk a jelenlegiben, és azon természetesen később lehet javítani...

Kucsó István: Ezzel kapcsolatban egyetlen egy...

Bartucz Tibor: ...de ha mindent átveszünk, akkor az azt jelenti, hogy át vesszük az embereket, a technológiát, mindent átveszünk annak érdekében, hogy egy darabig ezt működtessük és természetesen azt is mondtam, hogy ha ezen javítani akarunk, akkor azt mondjuk, hogy közösen leülünk az Önkormányzattal és azt mondjuk, hogy van egy másik javaslatunk amivel mi úgy gondoljuk, hogy jobb értékeket tudunk elérni esetleg kisebb beruházásnál, és nézzük meg. De a végcél, azt itt látni kell, hogy akkor oldódik meg az EU-s értéknek az elérése...

Kucsó István: Világos.

Bartucz Tibor: ...hogya ha az ivóvízminőség program...

Kucsó István: Ha a KEOP-os pályázat bejön és nyer. Ez világos mindenki számára.

Bartucz Tibor: Így van! Most én úgy tudom, hogy a halasi területen is ez a pályázat nyert...

Kucsó István: Igen.

Bartucz Tibor: Hátrább vannak mint mi, de ez nem azt jelenti, hogy nem valósul meg.

Kucsó István: Pontosan.

Bartucz Tibor: Én úgy gondolom, főleg úgy, hogy az Önkormányzatoknak nem kell pénzt hozzá adni, én nagy hibának tartanám azt, és remélem, hogy ez itt sem fog előfordulni, hogy ebből egyáltalán felmerülhetne még olyan, hogy ezt nem akarják megvalósítani.

Kucsó István: Nem, szó sem volt erről!

Bartucz Tibor: Én azt nagyon kihangsúlyoznám, hogy a technológiákat, emberanyagot mindent átveszünk egy az egyben. Mindenütt mondtam és át is vettük. Természetesen azt is elmondtuk Kömpöc vonatkozásában - de azt a Halasvíznek is mikor ott volt a Mamlecz és Farkas Úr-, hogy ilyen állapotban, hogy mertek egy vízművet üzemeltetni? Azt is elmondtuk, hogy ilyen tragédia állapotban, hogy merték Kömpöcöt felvállalni, hogy üzemeltetik?

Kucsó István: Jó, ez bennünket most had ne érdekeljen.

Bartucz Tibor: Ez is egy település.

Kucsó István: Világos, világos. Hasonló nagyságú településen szolgáltatóknak-e mint Tompa?

Bartucz Tibor: Szatymazon. Körülbelül ekkora, azt is vettük figyelembe a számításoknál.

Kucsó István: És mi a magyarázat arra, hogy saját városukban nem Önök a vízközmű működtető szolgáltatók?

Bartucz Tibor: A saját városunkban egy olyan jelenség játszódott le, hogy az Aquaplus-szal kötöttek egy fürdő jellegű megállapodást, ami azt jelenti, hogy az Aquaplus tulajdonképpen kutakat fúrt és egyebeket. Mi a kútfúrásra nem vagyunk szakembergárdával rendelkezők és nem is vállaltuk fel. Megmondjuk kerek-perec, hogy mi a kútfúrás illetve a fürdő vonatkozásában nem vagyunk sem szakembergárdával, sem technológiával, semmivel ellátva. Tehát azt mi nem vállaltuk fel máshol sem, Kisteleken sem vállaltuk fel, hogy mi építsünk, mit tudom én mennyi kutat, melegvizes kútról beszélek, tehát termálkútról. Építsünk szállodát, meg építsünk hozzá ezt, meg, ezt, meg ezt, és akkor majd valamikor ez megtérül. Mi ezt gazdaságilag és üzletpolitikailag nem vállaltuk fel. Természetesen, ha talál az Önkormányzat egy ilyen befektetőt, aki ezt felvállalja, örömmel vettük volna, és azt is ha a második része is felvállalódott volna, hogy 12 milliárdért egy komplexumot felépít. Erre én azt mondtam, hogy sikerüljön, mert az a városnak nagyon jó lett volna. Hát ez a 12 milliárdos már nem jött össze, mert azért aki 12 milliárddal rendelkezik, azt szoktam mondani, hogy ugyan gazdasági mutatót számolnak és megtérülési mutatót, sok egyebet, azért fürdő, meg ilyen szórakoztató centrumok, tenisz centrumoktól kezdve, lovaglópályáktól kezdve egyebeknél én kevésbé tudom elképzelni, hogy egy gyors megtérülésről beszélhetünk a 12 milliárdnál. Nem azt mondom, hogy ez lehetetlen, ennyi év alatt nem sikerült, de keresik.

Kucsó István: Az árral kapcsolatban van még pár kérdés. Ugye azt mondja, hogy 170 Ft. Nyilvánvaló, hogy ha a törvényi változások közben változnak, módosulnak, akkor Önöknek ezekhez hozzá kell nyúlni, és Önök is egy nyereség érdekelt cég kell, hogy legyen, tehát valószínűleg, úgymond nem fogják ezt lenyelni, hanem emelnek az árban. Maga az árkérdés, ezt hogyan gondolják, hogy hozzá tudnak nyúlni, amikor az árak eléggé bebetonozottak, tehát rögzítettek a 2011. évi törvény alapján.

Bartucz Tibor: Jelenlegi információink szerint...

Kucsó István: Tehát jelenlegi információk szerint. Ez fontos!

Bartucz Tibor: Jelenlegi információk szerint fent jártunk, láttuk az Energia Hivatalban, hogy a végrehajtási rendelkezések mind a mai napig nem jöttek ki, amiben részletesen látnánk, hogy hogyan alakulnak a vízárak. Tudjuk azt, illetve gondoljuk, a beszélgetés kapcsán több tényezőről tudunk, ami fixen befolyásolja az árakat, gondolok itt vízkitermelés, hálózatvesztés és egyebek, amit meg kell adni. Vannak olyan tényezők, amit majd mi fogunk megadni. Az egész rendszernek a felállításával az elmondottakból azt semmi szín alatt nem akarják, hogy azokon a helyeken, ahol ugye most megalakulnak akár a 150 ezres, vagy nagyobb egységek, az a dolog történjen meg, hogy innentől kezdve az árak leszálljanak, és az a kinézete legyen a háttérben a dolognak, illetve akár lakossági szinten, hogy igen létrehoztak egy nagy apparátot, és itt az eltartás, az mekkora szinten mozog. Mi megállapodtunk három egységnyiben, hogy létre hozzuk a részvénytársaságot, de csak a legszükségesebb apparáttal. Azt mind ki kell valakinek fizetni, a lakosoknak.

Kucsó István: Van egy törvényi minimum, gondolom, azt kell figyelembe venni.

Bartucz Tibor: Tehát az 50 ezresek legyenek komolyabb apparáttal, önálló működéssel szakmailag, technikailag minden szempontból. A három 50 ezresnek a közös bázisa, az a legszükségesebbet adja. Amire a legszükségesebb kell, mert azt valamilyen szinten hozzájárulásból, vízárból, támogatni, fizetni kell ahhoz, hogy működni tudjon az apparátus. Nyilván nem tudunk mást tenni, ha egyszer létre kell hozni a 150 ezrest, akkor létre kell. Törvény van rá, nem tudunk mit csinálni.

Nem örömmel tesszük, maradtunk volna így, ahogy van, tudtuk volna sokkal tovább garantálni a dolgokat. De azt is látni kell, hogy aki nem alakítja meg most a 150 ezrest, az nagy bajban lehet. Mert ha március 31-ig visszadobják, hogy igen, nem adok, mert nem vagy 150 ezer és nem látom biztosítottnak, hogy hogyan jön össze a 150 ezer, akkor mit tesz?

Kucsó István: Most már csak egy kérdésem van, utána átadom a többieknek is a szót, bocsánat...

Bartucz Tibor: Örülünk neki, hogy kérdez. Ki kell beszélni a dolgokat.

Kucsó István: Igen. Bérleti díjban mit tudnak ajánlani az Önkormányzatnak azért az óriási vagyonért, amit esetleg működtetésre mi a rendelkezésükre bocsátunk?

Bartucz Tibor: Bérleti díjban ahogy számoltunk, éves viszonylatban olyan 5-6 milliót Ft.

Kucsó István: És milyen fejlesztéseket tudnak beépíteni a rendszerbe?

Bartucz Tibor: Megállapodás kérdése.

Kucsó István: Jó, köszönöm!

Gubics Lajos: Szeretném megkérdezni, hogy tervezi-e a munkák kiszervezését más cégekhez, vagy van-e olyan komoly szakembergárdája, amit az előbb említett, hogy erre egyáltalán nincs is szüksége?

Bartucz Tibor: 220 fővel rendelkezünk, 100 főt veszünk fel a második félévben éppen a szennyvíz kiépítése miatt.

Véh László: A Víziközmű Kft. veszi őket fel?

Bartucz Tibor: Nem a víziközmű, hanem a cégcsoport veszi fel. Na, most én úgy gondolom, hogy nincs szükség arra, egyébként is a törvény megszabja, hogy 10% alatt kell, hogy kiszervezés történjen. Nem lehet...

Kucsó István: Ezt mintha nem így értelmeznék...

Bartucz Tibor: De így értelmezik. Tehát 10% alatt legyen. Nem kívánunk csak olyan dolgokat kiszervezni, csak ami apróságok, tehát költség szempontjából apróságok, de nem azért, hogy nem fontosak. Olyan, mint például a bevizsgálások és egyéb ilyen jellegű dolgok, esetleg a hálózatvesztés feltárási dolgok, amire szakosodott egy pesti cég. Tehát olyan jellegű dolgot, ami a hálózatépítéssel, javításokkal, technológiai részekkel. Ami szakmailag hozzánk áll, arra nincs szükségünk, hogy kiadjuk. Olyan technológiának a birtokában vagyunk, én úgy gondolom, hogy a déli részen kimondhatjuk azt, hogy a legnagyobbak között vagyunk. Tehát nincs szükségünk arra, hogy technikailag, technológiailag, bármilyen szinten, bármit kiadjunk. Tudunk ideküldeni embert és a helyiekkel együtt meg szoktuk oldani.

Gubics Lajos: Laborvizsgálatokat Önök végeznek-e?

Bartucz Tibor: A laborvizsgálatokat, azt kiadjuk jelenleg.

Gubics Lajos: Még szeretném megkérdezni, az előbb említette ennek a horganyzott csőnek a cseréjét KPE csőre, mert az egy jobb technológia. Akkor miért nem ért egyet ezzel az okos mérő készülékekkel?

Bartucz Tibor: Azért nem értek egyet, mert például Majsán mondta az egyik képviselő, hogy: de akkor miért kopognak az én ablakomon, hogy leolvassák újra a vízóra-mérőt. Azért nem értek egyet, mert tudjuk azt, hogy a távleolvasásnak óriási a hibaszázaléka, és csak ahhoz járnak ki - ez így volt nálam is ott bent-, ahol van egy nagy hibahatár és látjuk azt, hogy olyan rossz a leolvasás, hogy látható, hogy azt nem fogyaszthatta el. Azt mondom, hogy az x polgár lakik ilyen utca ennyi szám alatt, és kijön neki 5860 m³, az nem lehet. És kénytelen vagyok kiküldeni rá a leolvasót, mert ha kiküldöm az 5860 m³-nek az árát, akkor szívinfarktust kap. Millió problémák vannak a távleolvasókkal, ezt higgyék már el! Nincs megoldva. Ha ezt a mérést 99% pontosságban tenné, akkor azt mondom, hogy ennek van egy jó alternatívája, igen lépjük meg. Ott is azt mondom, hogy például a fővárosnak, ahol vannak nagyon nagy fogyasztók és nagyon lényeges, hogy ellenőrizve legyenek éjszaka is vagy akármikor, oda áll az autóval és végig jár. De uram bocsánat, háztartási fogyasztóknál 4000 Ft-ért? És felszerelnek, nem tudom milyen drága vízmérőket ehhez.

Gubics Lajos: Milyen drágák?

Bartucz Tibor: 10-20 ezer Ft-osak, és ezen kívül van még a kocsí, ami leolvassa, és ez nem kis költség.

Véh László: Az a problémám, hogy délelőtt itt az okos mérés kiépítésével kapcsolatban szó esett róla, hogy ez uniós előírás.

Bartucz Tibor: Nincs ilyen, azt megnéztük. Tudjuk egyértelműen, hogy ez nem igaz. Ki írta volna elő?

Véh László: Jó, rendben.

Gubics Lajos: Azért azt elmondanám, nem vitatkozni szeretnék Önnel, mert annak egyáltalán semmi értelme. Nálam már cseréltek le ilyen órát, amelyik okos óra, mert ugye a felső része tovább él, mint az alsó része, és hozzám egyetlen egy esetben jöttek ki ez alatt a 4 év alatt, azt is, azért mert a február egy nappal rövidebb, mint kellene, és ki jött egy úriember, átállította a szerkezetet, és tovább működött. Soha nem volt vele semmiféle probléma.

Bartucz Tibor: Örülök neki, hogy maga így járt, de nem ez az általános.

Gubics Lajos: Ebben a községben 40 %-a az óráknak ilyen.

Kucsó István: És jól működnek.

Kószó László: Alapdíjjal kapcsolatban milyen összegre gondoltak, vagy lesz-e?

Bartucz Tibor: Igen. Alapdíj vonatkozásában csak abba az összegben gondolkodunk, ami a négy év alatt lehetőséget biztosít. Tehát arra az árra, amit lefektetett a cég, azt valahol kapja vissza.

Tehát az nem lenne korrekt a többivel, hogy a többi támogassa az ő házat, mert például nem lakja a házat, kint él valahol külföldön, és akkor az a lakos támogassa a vízmérő cseréjét, aki tulajdonképpen, itt fogyaszt és itt él, meg tényleg használja a vizet. Ebbe a relációba és nagyságban gondolkodunk.

Véh László: Nekem lenne egy olyan kérdésem, hogy elhangzott az előbb, hogy 170 Ft. És ha ez Önökön múlik, akkor ez 170 Ft lesz. De ha nem? Mivel nincsen még olyan végrehajtási rendelet, ami olyan követelményeket ír elő, amit mondjuk ebben az összegben nem tudnak biztosítani, vagy például az arzénmentesítés, ugye itt egy 10-szeres arzén mennyiségről van szó és ez olyan költséget ró Önökre, hogy ezt a 170 Ft-ot nem tudják tartani. Tudom, azt mondta, hogy van nyereség és veszteség, de azt gondolom, ha ez egy komolyabb veszteség lesz, akkor nem fogja benyelni az Önök cége. Tehát mi a garancia arra, hogy ez a 170 Ft három hónap múlva is 170 Ft lesz?

Bartucz Tibor: Most következő év május 31-ig nem kérdéses, mert addig hiába jönnek ki a végrehajtási rendeletek, a felállások és egyebek, azok ugyanúgy történnek. Tehát hagyják azt a lehetőséget, hogy nem kell vízarat változtatni. Az a kérdés, hogyha kijönnek a végrehajtási rendeletek, azt most én sem tudom megmondani, hogy a végrehajtási rendelkezésekben mi lesz benne, és hogyan tudjuk ezt kezelni. Nyilván törvényteleniséget nem akarunk elkövetni, de ami rajtunk függ, azt én nyilván megígérem mindenki előtt, hogy akkor minden további nélkül ezt így megpróbáljuk kezelni. De azt, hogy olyat tegyünk, hogy törvény, vagy végrehajtási utasításokkal ellentétes lesz, olyat nem tehetünk meg, tehát ez látható ebben a relációban. Én egy dologra reflektálnék azért vissza, ha itt szétnézünk a többi vízmű vonatkozásában, vannak jóval nagyobb vízművek, jóval nagyobb vízművekkel tud az ember tárgyalni, akkor ezt az okos mérőket miért nem szerelik ott fel, miért nem lépnek ebbe az irányba? Hát hisz azoknak is jó lenne ez, ha jó lenne. Tehát vannak itt azért elég nagy vízművek ahhoz, hogy azt mondják. Azt szoktam mondani, hogy nem biztos, hogy nekem kell kitalálni a spanyolviaszt, lehet, hogy ezt előttem már kitalálták, és ha valahol valami jól működik, akkor nekem azt kell átvenni. Mert ha én az úttörő szerepkört akarom alkalmazni, az sok pénzbe fog kerülni, és sok kellemetlenséget fog okozni. Én ezt gondolom, de úgy látszik, hogy nem vagyunk egyformák. Azért vannak itt igen nagy vízművek és akkor ott is kellene ezt alkalmazni, mert azt mondom, hogy ha elkezdik ezt alkalmazni a nagy vízművek, akkor azt fogom mondani, hogy gyerekek nézzük meg, menjünk abba az irányba, ami pozitív, jó és előremutató, mert valahol akkor az úttörő szerepkört ezt kitalálták, csinálták, hogyan működik, mint működik. Én most nem látok erre alternatívát.

Gubics Lajos: Szeretném megkérdezni, hogy tartalmaz-e vízbázis védelmet és amortizációt a kiajánlott vízdíj?

Bartucz Tibor: Igen.

Gubics Lajos: Teljes mértékben?

Bartucz Tibor: Teljes mértékben.

Kucsó István: Visszakanyarodnék az arzéntechnológiához, ez az arzénmentesítő technológia a Halasvíznek a produktuma, tehát ezt ők tervezték, úgymond a szellemi értékük. Nyilvánvaló, hogy egy váltásnál ez egy az egyben meg fog szünni és ők ezt nem fogják átadni. Erre milyen megoldás kínálkozik?

Bartucz Tibor: Számtalan dolog van arzéntől kezdve, egyebek, most azon nem fogunk fennakadni, ha a Halasvíz a technológiáját elviszi. Akkor Balotától kezdve különböző helyeken van arzén technológia, és még van az országban elég sok, amit tudunk alkalmazni. Nyilván azt mondom, ha ez úgy van, hogy elviszik innen, akkor nyilván egy másikat ide kell telepíteni, és akkor azzal végezzük tovább. Ilyen van az országban több is, nyilván akkor azt mondjuk, hogy x forintért ide telepítettük, és mondhatom azt, hogy ez a mi sarunk, illetve költségünk.

Gubics Lajos: Balotaszálláson működik a mentesítő?

Bartucz Tibor: Igen, nagyon jól működik.

Véh László: Melyik településen működik még?

Bartucz Tibor: Balotán, ott teljes körűen meg Dócon. Balota van a legközelebb, ott meg lehet tekinteni, ott folyamatos arzénmentesítés van. De ott nagyon nagy a határértéke az arzénnek, tehát mi nem tehetünk mást csak azt, hogy folyamatosan működtetjük az arzénmentesítőt.

Földi István: Én azzal egészíteném ki, hogy jelen pillanatban az ivóvízjavító program keretében most három olyan arzénmentesítő eljárással foglalkozunk, ami az eddigi működésünk területén számításba jöhet, miután nálunk már kézközelbe került ez a program megvalósítása, ahogy az Igazgató Úr elmondta. Tehát mi most konkrétumokról tárgyalunk és talán ezért nem akarunk itt a részletekbe menni, mert három olyan technológiáról tárgyalunk, ami tulajdonképpen bármelyik bárhová beépíthető.

Kucsó István: És tudja ezt a tizedére csökkentést?

Földi István: Igen.

Kucsó István: Mert nálunk ez nagyon nagy baj, hogy magas az arzén.

Földi István: Igen. Egy olyan technológiát, amely nem megfelelő az adott határérték kezelésnél, az számításba sem jöhet.

Kucsó István: Csak kérdés, hogy mennyiről kell lehozni a tízre? Mert ez sem mindegy

Földi István: Vannak ilyen területek, tehát ez nem egyedi, nem kirívó ez a tompai eset.

Bartucz Tibor: Akkora a Magyar érték meg az EU-s érték közötti különbségről: nincs olyan településünk, ahol valamit ne kellene technológiailag tenni. A legjobb víz Balástyán van, ott az EU-s értéknél egyetlen egy tényező van csak eltérő, az összes többinél több. Na, most azokat, amiket majd most le fognak telepíteni, azok tulajdonképpen olyan komplex rendszerek lesznek, és komplexen le is hozzák, amiben arzéntől kezdve sorban az összes EU-s érték feletti határértéket egybe le tudják vinni az EU-s értékre és komplexen letelepítik.

Gubics Lajos: Milyen szerepet szánt a tompai víziközműnek a Kft. szervezetén belül?

Bartucz Tibor: Én úgy gondolom, hogy mostani állapotok olyanok lettek, hogy közel egyforma tulajdonrészek vannak, ebbe belementek a nagyobbak, kisebbek is.

Én úgy gondolom, hogy ha Tompa vonatkozásában egy beilleszkedő szerepkört elfogad, van tizenvalahány település, akkor nyilván, hogy mi ezt ajánljuk fel, és amit mondtam, hogy minden további nélkül, hogy egy konszenzusos rendszert próbálunk kialakítani, kiképezni, ami eddig volt, és mindenkinek a baját úgy megvizsgálni, megvitatni, megbeszélni, hogy arra hathatós lehetőséget biztosítunk a megoldásra. Nyilván fontos az, hogy maradjon meg a településnek a súlypontja, Víziközmű Kft-n belül, de én azt hiszem, hogy maga a hozzáállás, illetve azok a kitételek a fontosak, ami szerint mi működtetni akarjuk ezt a Víziközmű Kft-t. Én a szerepkörömbé, ha maradéktalanul elfogadtak a polgármesterek huszonvalahány év alatt – és azért volt mozgás – és mindig csak növeledött a települések száma, akkor azért el kell gondolkodni, hogy egyetlen egy település sem lépet ki, csak mindig szaporodtunk. Úgy érzem, hogy valamit csak megkapnak annak érdekében, ha gondjuk-bajuk van, akkor megvitatjuk, meg úgy gondolom, hogy meg kell kérdezni azt az 5 Bács-Kiskun megyei települést, aki legközelebb van, hogy hogyan vannak megelégedve a szolgáltatással, üzemeltetés vonatkozásában milyen az ellátásuk, ha valamit kérnek, ha valami igényük van, akkor megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy az találkozzon a számításukkal. Én azt mondhatom, hogy talán nem jó ez a közeg, de azért elmondom, igaz nem lenne szabad ilyet mondani, hogy mi nem csak abban működünk együtt, hogy vízügyi üzemeltetés, hanem bárkinek bármi baja van, ez lehet pályázattól kezdve bármi, mi abban megpróbálunk minden szinten segíteni. Tehát nem csak azt mondjuk, hogy mi csak üzemeltetők vagyunk, és gyerekek bármi bajotok van, akkor menjetek, oda ahova akartok. Nem, mi összefogjuk az egészet, hogy úgy mondjam azokat az Önkormányzatokat, akik hozzánk tartoznak, bizonyos időnként össze szoktunk jönni és megbeszéljük, hogy kinek mi az aktuális problémája. Olyan jellegű személyeket hívunk meg, ha kell, akkor az ATIKÖFE igazgatója, ha kell ez, ha kell amaz, és azokat az aktuális problémákat szűkebb körben meg szoktuk beszélni, amik ezzel kapcsolatosak, és nyilván megteszünk annak érdekében mindent, a jogszabálytörvény lehetőségein belül, hogy segítsünk abban, hogy milyen probléma, milyen baj van, hogyan lehet kezelni.

Gubics Lajos: Szeretném még megkérdezni, valahol itt leírták, hogy 72 óra. Ez a 72 óra mire vonatkozik? Megcsinálják nekem azt, ami hiba van, vagy kiérnek addig, vagy, hogy lesz ez elképzelve?

Bartucz Tibor: Ez a törvényből idézett, az a 72 óra egy nagyon hosszú intervallum, a 72 óra az teljes elhárításra vonatkozik. De, hogy úgy mondjam, a kis javítások azok mondhatni minden további nélkül a vízműkezelő kapcsán azonnal kezelhetők, ez gondot nem jelenthet. De ha van egy óriási nagy munka, azt mondhatom, hogy belecsapott a villám a vízmű gépházba, ide-oda-amoda, szivattyút kell cserélni, az egész elektronikai rendszert ki kell cserélni. Nagyon nagy hibákra vonatkoztatva tudjuk elfogadni azt, hogy olyan jellegű dolgokat kell végezni, amit nehezebb beszerezni, pótolni. Most azért azt elmondom, hogy például a cég, ahogy az 5-ös számú üzemfőmérnökséget megvette, közel 100 darab szivattyú tartaléka van, aggregátorok kisebbek, nagyobbak, attól függ milyen településekhez vannak. Tehát azért rendelkezünk olyan dolgokkal, amit azt mondhatom, hogy nem egy olyan jellegű kialakulás, mikor elkezdünk egy vízművet kialakítani, és akkor ez sincs, az sincs. Szivattyújavító-bázis, bevizsgáló-bázis, tehát olyanokkal rendelkezik a cég, ami abszolút szükséges. Hogy közérthetőbb legyenek: az 5-ös számú vízmű üzemfőmérnökséget, ami tulajdonképpen Csongrád megyei vízmű volt, azt telephelyestől-mindenestől annak idején megvettük, az összes dolgaival együtt. Ez van a Kistelek, Rákóczi utca 44. szám alatt. Na, most a Víziközmű Kft. erre épült tulajdonképpen, erre a telephelyre, erre az emberanyagra. Nyilván már átcserélődött, megváltozott, kibővült, alkatrészekbe, gépekbe, emberekbe, de a valamikori bázist ez a vétel tette lehetővé.

Ez egy olyan vízmű-üzemfőmérnökség volt, mint a halasi, úgy kell elképzelni. Ez a környező x településnek volt a vízmű üzemeltetője. Ezt vásároltuk meg szőröstől- bőröstől. Annakidején megkeresett 3-4 polgármester, hogy nem érzik úgy, nem látják biztonságban az akkori üzemeltetési módot és arra kértek, hogyha van lehetőség, akkor legyenek partner abban, hogy ezt vásároljuk meg és próbáljuk meg ezt úgy üzemeltetni, hogy ők nem ezzel kívánnak állandóan foglalkozni, hogy milyen csetepaték, zűrök és problémák vannak a vízműnél és, hogy hogyan lopják el a pénzüket, elmondom kerek-perec, hogy mit mondtak.

Gubics Lajos: Még egy kérdésem lenne: az elején említette azt az 1 fő munkaerőt, nem értettem, hogy mire vonatkozott az az 1 fő?

Bartucz Tibor: Arra vonatkozott, hogy ha nagyon kicsi a település, például Kömpöcön, mi nem alkalmazunk csak egyetlen egy embert. Egyetlen egy helyi ember van. Ezt meg szoktuk beszélni a polgármesterekkel. Azt szoktam mondani hétköznapi nyelven, hogy ha az Önkormányzatra a lakosságtól nincs panasz, akkor ránk nem lesz panasz különösképpen. De természetesen vannak azért olyan alternatívák, ha nem is sűrűn, ahol azt mondjuk, hogy na, itt most a négy emberből – mert négyemberes az adott település – egy emberre panasz van, akkor leülünk a polgármesterrel és...

Gubiccs Lajos: De itt 6 van.

Bartucz Tibor: Jó akkor itt 6 ember van, de ha egyre panasz van, akkor nyilván leülünk, mert mi azt szeretnénk elérni, és számomra nagyon fontos, hogy lehetőséghez mérten helyi emberek legyenek mindenütt. Azok ismerik a dolgokat, tehát ne mi találjunk egy olyat. Eljött a DÉMÁSZ-hoz a francia, mindenkit lecserélt és hiába van jó képességű ember, nem tudta hol a tolózár. Tehát nekem, számomra – elég régi bútordarab vagyok ahhoz, és elég sokat voltam vezető – nagyon fontos az, hogy az adott településen helyi kezelők legyenek. Kulcskérdés! Azok a helyi emberek ismerik, azoknak tudnak szólni, azok ismerik a helyi viszonyosságokat, helyi adottságokat, helyi embereket. Ez kulcskérdés. Ha azokat megbontjuk, akkor megbomlik az egész rendszer. Nem véletlenül mondtam, hogy helyi kezelők a helyi dolgoknak az átvétele, minden. Tehát számunkra ez nagyon fontos. Ez szokott a legkisebb zökkenőkkel történni. Ha mi ebbe belenyúlunk, változtatunk, akkor minden nagyobb probléma jelentkezik, minden probléma hathatósan lép fel, meg olyan jellegű problémák jönnek össze, amik hétköznapiak volnának egyébként, ha helyi kezelő lenne. És akkor ide hozok, mondjuk egy Kisújszállási akármilyen embert, és akkor azt sem tudja, hogy mi hogy áll. Nincs rá szükség. Meg ha támaszkodunk, nem ismerjük nyilván ekkora térségben az adott településeken az embereket, azért támaszkodunk minden településen a polgármesterre, hogy segítsen nekünk abban, hogy helyi embert tud-e ilyen alkalmazni, mikor cserélni akarom. Csak akkor szoktunk idetenni, vagy odatenni, vagy emide tenni embert, ha azt mondja, hogy nincsen jelöltje, vagy majd szétnéz, és ha valameddig kell, akkor nyilván, hogy ebben nekünk kötelezettségünk van, mert az üzemeltetésnek menni kell. De ha azt mondja, hogy mit tudom én, mondok egy példát, találtam embert, akkor nyilván, hogy azt alkalmazzuk első szempontként, vagy első számú lehetőségként. Én úgy gondolom, hogy ezekkel az átvételekkel volt gyakorlatunk elég sokban, tehát itt nem úgy volt, hogy egy kialakult, hogy úgy mondjam vizes rész volt, egy kis bázist vettünk át, és a kis bázishoz tulajdonképpen folyamatosan, a Bács-Kiskun megyei településeket mind úgy vettük át, folyamatosan. Mindenütt ugyanígy alkalmaztuk, mindenütt a mai jelleggel és úgy megy, hogy valahol még az a kezelő van, aki még annak idején átvételkor volt. Mert nincs vele különösebb gond, ismerik, elvégzi a munkáját rugalmas munkaidőben, ha kell, este hatkor megmozdul, innentől kezdve nekünk nem lehet különösebb problémánk.

Nyilvánvaló, hogy az az 1-2 ember, attól függ, hogy melyik település, mert Majsán, ahol van 16 ember, ott egész más feladatot el tudnak végezni, mint ahol egy vagy két ember van. Tehát nyilván annak nagyságrendjében kell hozzájárulni, illetve segítséget adni, hogy mekkora nagyságú az apparát, mit igényelnek.

Pajtás Péter Jánosné: Kérdezhetek?

Bartucz Tibor: Persze!

Pajtás Péter Jánosné: Szóval én délelőtt azt hallottam, hogy több település is Önöktől kilépett és visszakéredzkedtek a Halasvíz Kft-hez.

Kucsó István: Nem azt mondták. Hanem azt, hogy önállósodtak.

Véh László: Kisszállás önállósodott, és nem tudta utána azokat a dolgokat ellátni.

Pajtás Péter Jánosné: Értem, tehát nem arról volt szó...

Bartucz Tibor: Na most egyetlen egy településünk nem lépett ki! Senki nem lépett ki tőlünk, csak gyarapodtunk, szaporodtunk.

Pajtás Péter Jánosné: Jó, ez megnyugtató.

Bartucz Tibor: A régiek közül senkiben meg sem fordult ez, én úgy érzem, hogy az együttműködésnek ez valamilyen jele. A régiek közül semmi, senki nem lépett ki, újakkal szaporodtunk.

Kószó László: Még annyit szeretnék kérdezni, hogy éves szinten milyen feladatokat kell ellátni? Mosás, fertőtlenítés, végek tisztítása éves szinten, féléves szinten, vagy negyedévente?

Bartucz Tibor: Meg van az, hogy mit kell negyedévente, félévente stb. A tornyokat például nem kell negyedévente, azok nyilván ritkábban, a vízminőség javítás, fertőtlenítés, az is félévente van. Mi van még?

Kószó László: Végek tisztítása?

Bartucz Tibor: Minek?

Kószó László: Végek tisztítása mikor van?

Kucsó István: Itt az a baj, hogy Tompa nyúlványos település. Sok hosszú utca van és az utca végén időnként ki kell engedni az állott vizet.

Bartucz Tibor: Most arra tetszik gondolni, hogy lerakódások lesznek, és mosatás szükséges?

Gubics Lajos: Igen, Igen.

Bartucz Tibor: Most már értem, elnézést kérek. A mosatásnál az van kiadva, van ilyen több településünk, ahol ilyen nyúlványok vannak, és az az igazság, hogy amikor ezek a rendszerek épültek akkor még olcsó volt a víz. Vastag rendszerek épültek, ezekben úgynevezett pangó víz keletkezik, és a pangó víz kapcsán, meg a különböző, azt mondhatjuk, hogy vas, egyéb, lerakódik a cső falára, és a cső falán - ez ki van fertőtlenítve, kimutatva van, hogy nem káros-, de ettől függetlenül rendkívül rossz esztétikával rendelkezik az, hogy ha valaki enged egy pohár vizet, és uszadékok vannak benne. Én azt adtam ki minden településen, igaz, hogy ez növeli nagymértékben a hálózati veszteségünket, hogy szükség szerint mosassanak. Ha kéthetente kell, és meg kell nyitni a hálózat végén a tűzcsapot, és mosatni kell annak érdekében, hogy ott normális tiszta víz legyen, akkor kéthetente kell mosatni. Nyilván ez egy azt mondhatjuk, hogy abban az időszakban, nyáriban, egyebekben ez hatványozottan jelentkezik, de ha igény van, rá akkor mosatni kell. Nem tudunk mit csinálni. Ha van lehetőség, mint például Szankon is, ott olyan javaslattal éltünk, bevállaltuk, hogy x évek alatt az ilyen úgynevezett végvezetékeket keresztbe összekötjük egy 90-es csővel, hogy körvezetékké tudjanak kialakulni. Ezt van ahol megtehetjük, van ahol nem tehetjük meg. Ahol megtehetjük, én már azt mondom itt is, hogy ha valamennyire partnerek leszünk, akkor feltérképezzük ezeket a dolgokat, hogy hol vannak ilyen vezetékszakaszok. Nyilván nem egy évben, hanem azt mondjuk, hogy mondjuk, két évente egy vezetékeket összekötünk, hogy minél kevesebb maradjon ez az úgynevezett végvezeték, pangó víz. Mert ha össze van kötve, akkor körvezetékként mozog. Meg a másik része az, hogy azért bele kell gondolni, hogy a sűrű mosatásnál mekkora hálózati veszteséget növelünk. Ezt meg ugye kifizetjük áramba, kifizetjük vízkészlet-használati járulékbba, stb. Tehát nekünk azért elemi érdekünk az, hogy valamilyen szinten a hálózati veszteséget is megvizsgáljuk, hogy hogyan tudjuk csökkenteni, mik azok a módszerek, amivel csökkenteni tudjuk. Erre nyilván a legjobb módszer, hogy vezetékes gépes vizsgálatot végzünk. Kimutatták, és nyilván, aki ezzel foglalkozik az jobban megállapította, hogy éjszaka 2-3 óra között van a legkisebb vízfogyasztás, ekkor végzik a méréseket. Végig mennek az utcákon, nevetséges, de a legnagyobb hibákat kiderítették. Azt mondták, hogy rendben, találtak egy településen mondjuk tíz nagy hibát, ha azt megjavítjuk, akkor a hálózati veszteségünk, mondok egy példát 10%-al csökken. Na, most ha a másik tízet vagy tizenötöt elakarjuk érni és a sok apró hibát fel akarjuk tární, akkor az már nagyon költséges. Tehát az nem biztos már, hogy megéri, mert hosszú távon térül meg. Az első lépcsőt azt minden településen megnéztük, tehát nagy hibaforrásokat tártunk fel, erre áldoztunk x forintot, és akkor úgy döntött a társaság, a polgármesterek, hogy a következő lépcsőt, azt maradéktalanul mindenki azt mondta, hogy ne lépjük meg, mert annyit már nem érdemes rá költeni, mint amennyi azokból a hálózati veszteségekből megtérül.

Kucsó István: Nagyon bátornak érzem Önöket olyan szempontból, hogy többször elmondták és megerősítették itt kölcsönösen egymást, hogy számos olyan dokumentációt nem kaptak meg, tehát sok dokumentáció hiányában tudtak tenni egy ajánlatot, és számomra, úgy kezdtem a mondatot, hogy bátorság, ugyanakkor folytathattam volna úgy is, hogy nem érzik ezt egy kicsit felelőtlenségnek? Egy ilyen ígéretet, amiben még csak ez után fognak kiderülni, hogy ez a rendszer, a tompai rendszer milyen állapotú, milyen technológiák üzemeltetése szükséges, ez milyen adminisztrációs és egyéb költségekkel jár maga a vízmű telep átvétele? Gyakorlatilag itt akkor lesz egy nulláról induló telep, mert nyilvánvalóan a korábbi üzemeltető, gondolom az utolsó svédkulcsig mindent el fog vinni. Gyakorlatilag itt marad a 6 mesterember, meg a csupasz falak és olyan technológiák, ugye itt az arzén, lehet, hogy nekem az arzén a rögeszmém, de ennek a veszélyes anyagnak, ami ott keletkezik, erre kiépült egy veszélyes anyagártatlanító rendszer, én ezt többször láttam, a gyerekekkel is kimentünk megnézni.

Tehát ez egy komoly technológia, és ha ezt itt Önöknek kell felépíteni, akkor ez olyan kiadásokat fog indukálni, amivel nem vagyok benne biztos, hogy a 170 Ft-os vízdíj kellő megalapozottsággal bír.

Bartucz Tibor: Én úgy gondolom, hogy elbírja.

Pajtás Péter Jánosné: Had kérdezem meg, hogy miért nem tetszettek megkapni a dokumentumokat, és hogy most mi a saját érdekeinket képviseljük-e azért egy picit?

Kucsó István: Természetesen.

Pajtás Péter Jánosné: Mert itt egy nagyon jó ajánlatról van szó, és a dokumentumokat miért nem tetszettek megkapni?

Bartucz Tibor: Ezt a Halasvíztől tessék megkérdezni, mert a polgármester meg az érintettek érdeke. Ezt a Halas vízzel beszéljék meg, mert egy olyan céggel, akivel üzemeltetnek és nem hajlandó átadni az adatokat, akkor gondolom, hogy azoknál kell elgondolkodni, hogy üzemeltetnek egy céggel és én azt mondanám az Önkormányzatnak, aki nálunk üzemeltet, hogy nem adom oda ezt sem, meg azt sem, meg amazt sem. Nálam ilyen elképzelhetetlen.

Pajtás Péter Jánosné: Szóval ez piacgazdaság, én azért úgy gondolom...

Bartucz Tibor: Felelőtlenség, meg én úgy gondolom, hogy itt valami félreértés van, mert én bátorságot nem említettem.

Kucsó István: Nem, ezt én mondtam, hogy pont a dokumentumok ismerete nélkül tud ilyen mondan.

Bartucz Tibor: Én meg azt mondom, hogy nem hazudozok, én megmondom az igazat, és akkor ez vagy tetszik, vagy nem, de én azt nem csinálom, mint ők, akár itt van a papír, akár az egyéb dolgokkal meg a vízmérő felrakásakor. Ennek nincs jövője, mert utána lehet nézni, hogy igaz-e vagy nem és akkor egyértelműen lehet kezelni. Nincs ilyen EU-s előírás. Milyen alapon? Nevetséges! EU-s előírás a vízmérők felrakására?

Pajtás Péter Jánosné: Köszönöm szépen!

Kucsó István: Nyilvánvalóan most olyan helyzetben vagyunk, hogy a szakmát képviseli és Önök ketten szakmabeliek. Nekünk úgymond laikusoknak bizonyos információk a birtokunkba vannak már, több év alatt azért összegyűlt valamennyi tapasztalat és tudás. Nyilvánvaló, hogy a részleteket nem velünk kell megtárgyalni, és nem velünk kell leállni ebben vitatkozni. Mi azokat a kérdéseket, amelyek a legkézenfekvőbbek kérdések, azokat feltesszük. És az, hogy kinek az érdekeit képviseljük az már egyszer majdnem egy teljesen más összefüggésben már felvetődött a másik oldalról, az általam pályaszéléről bekiabálók tették ezt, fogalmazták meg. Azt gondolom, hogy azért vagyunk itt mind a 6-an, illetve 7-en, mert a 7. képviselő most nincs itt, de a felelős döntés meghozatalában azért kell, hogy itt legyünk és döntsünk, hogy ne a saját érdekeinket nézzük, hanem Tompa Város érdekét. Nézzük a lakosság érdekét, nézzük a lakosság létbiztonság érdekét, tehát nem azt nézem, hogy milyen áron kapok egy szolgáltatást amellet, hogy ez nagyon fontos. Számomra sokkal nagyobb jelentőséggel bír, hogy annak a szolgáltatásnak a biztonsága milyen? Annak a szolgáltatásnak a minősége milyen? Én a rangsort így állítom fel.

Tehát említette a közbeszerzéseket, ugye a közbeszerzéseknél is mindig van egy pontrendszer, ami alapján döntenek a közbeszerzésnél. Kérdés, hogy mit preferálnak jobban? Az olcsóságot, vagy pedig egy hosszútávon biztos, magas szintű szolgáltatást. Ezt majd nekünk képviselőknak kell majd eldönteni. Most megismertük úgymond mindkét szolgáltató ajánlatát. El kell döntenünk, hogy melyik mellett tesszük majd le a voksunkat. Mert ugye itt egy kicsit kicsúszunk az időből. Én úgy látom, mert a Halasvízzel már nem tudjuk felmondani a szerződést olyan értelemben, hogy januártól indulhasson, mert ugye kiment az idő, és az, hogy most Önökkel mikortól tudunk úgymond elkezdni dolgozni ez majd a jövő zenéje. Könnyebb, százszor könnyebb lenne a döntés, azt gondolom, hogyha nem lenne folyamatban egy ilyen milliárdos program, a térségünkben az ivóvíz minőség javító program. Ön mondta, hogy az Ön számára megnyugtató ez a levél, én is elolvastam a levelet...

Bartucz Tibor: Mi személyesen voltunk fönt, és végigbeszéltük...

Kucsó István: Jó.

Bartucz Tibor: ...mert mi beszélünk levél nélkül is tehát, így leírva is teljesen más.

Kucsó István: Persze.

Bartucz Tibor: Nyilván, hogy egy leírás mást takar.

Kucsó István: Igen, mást takar.

Bartucz Tibor: Mindenki másképp értelmezi, de egyértelműen akarják ezt.

Kucsó István: Igen.

Bartucz Tibor: Megszervezem ezt az újra megbeszélést, tehát végig lehet beszélni, ezzel nincs gond.

Kucsó István: Csak itt ez ugye egy társaság, ahol megfelelő megállapodásokat rögzítettek akkor, amikor ez a pályázat beadásra került. Nyilvánvaló, hogy az NFÜ-s Úr teljes mértékben nem ismerheti ezt a szakmai megállapodást, amit úgymond a vízminőség javító programra létrejött konzorciumi tagok lefektettek. Ezt alátámasztja a második oldal mondata is, hogy azért ezt még pontosítani kell, és tisztázni kell, pontosan azért, hogy mindenféle egyéb viták elkerülhetőek legyenek. Ugyanakkor itt van előttem, egy Mátrai Mihály nevére küldött e-mail, hasonló kérdéskörben, ahol pontosan a megvalósítását az ivóvízminőség javító programnak a megvalósításánál veti fel azokat az aggályokat, ezt a Halasvíz főmérnöke küldte az irányító hatóságnak. Ő kérdésként tette fel! Tehát ha őbenne megfogalmazódik egy kérdés, akkor ő felteszi a megadott személynek. Nyilvánvaló, hogy olyat kérdez, ami szakmailag ül és véleménye szerint fontos, és lehet, hogy mi most be vagyunk ijesztve ezzel kapcsolatban...

Bartucz Tibor: Az látszik!

Kucsó István: ...hogy ha elindul ez a vízminőség javító program, akkor Tompára és Majsára majd ráverik azt a nettó 3,2 milliárdot. Nyilvánvaló, hogy ez tarthatatlan lenne és összeomlana az egész település. Tehát ezért nagyon-nagyon megfontolt döntést igényelnek tőlünk, és akkor még inkább a térség fekete bárányai lennék, pedig talán most már megpróbálunk egy kicsit fehéredni.

De azt látom, hogy ez egy nagyon fontos kérdés, és ez a levél a Környezetvédelmi Programok Irányító Hatóságától engem nem győzött meg. Nem segített teljes mértékben ahhoz, hogy azt mondjam, hogy akkor jó, csináljuk. Ugyanis itt világosan látjuk, hogy két részből van szó, egyrészt a program, a program működtetése és a megállapodások. Ezt is megkaptuk, a megállapodásokban számtalan helyen hivatkozik arra, hogy a rendszert működtetni a jelenlegi szolgáltatónak a kötelessége. Én ezt akár több helyről idézem, ugye ez a támogatási szerződésről van szó: „üzemeltető szerződés kedvezményezett vállalja, hogy fenntartja és üzemelteti a rendszert”. Tehát ez van például a támogatási szerződés 3.4 pontjában.

Bartucz Tibor: Elmondták fönt egyértelműen, hogy nem tudnak mást írni, csak a jelenlegi üzemeltetőt.

Kucsó István: Hát igen.

Bartucz Tibor: Hogy tudná írni azt, hogy üzemeltetni kell, „valakinek”?

Kucsó István: Világos, világos.

Bartucz Tibor: Na, most én úgy gondolom, hogy a megbeszélés kapcsán, hogy mire is jutottunk, az teljesen egyértelmű. 100 % -osan megnyugtattak a kiskunmajsai polgármestertől kezdve, sorban akik ott voltak, semmi aggályuk nem volt.

Kucsó István: Jó.

Bartucz Tibor: Na most, lehet, hogy így talán nem közérthető, én egyértelműen elmondtam, hogy van külön vízminőség javítás, onnan meg sem kell próbálni kilépni, abszolút számba sem kell venni, és van az üzemeltetés. A kettő dolgot ne mossuk össze, mint a Halasvíz akarja, hogy összemossom, és akkor majd nem tudtok semmit sem csinálni. A kettő dolog teljesen külön van. Van egy vízminőség javító program, onnan nem tudnak kilépni, nem szabad, mert akkor ott nagy anyagi problémák keletkeznek. Azt úgy kell végigcsinálni, ahogy megkötötték a támogatási szerződésben megállapodva. Itt, amiben gondolkodhatnak, az csak az üzemeltetés.

Kucsó István: Világos! Ezt azért ennyi idő óta eltelve, azért levesszük.

Bartucz Tibor: Had válaszoljak, én úgy gondolom, hogy elég régóta voltam elég komoly beosztásokban ahhoz, hogy tudjam, hogy a döntéseim mivel járnak. Ha én úgy gondolom, hogy felelőtlenségbe, vagy olyan dologba mennék bele, azt én soha, legalábbis szándékosan nem tenném meg. Ha 20 évig tudtam lenni a DÉGÁZ-nál is vezető, akkor gondolom, hogy ott is megfontoltam azokat a dolgokat, és elég nagy volt a Szegedi Kirendeltség ahhoz, hogy beszéljünk, mert 236 fős volt az is. Itt is úgy gondolkodom, hogy ha én felmerek vállalni valamit, akkor azt nem azért mert, úgy gondolom, vagyok annyi információ birtokában, hogy azt én megmerem tenni. Meg ha ennyi településnél már ennyi átvételt átélünk, 5-öt már a Halasvíz vonatkozásában, akkor már tudjuk, hogy milyen a hozzáállás, tudjuk, hogy hol mit tehetünk, tudjuk, hogy mire számíthatunk. És úgy gondolom, hogy a 6.-nál már, most nem azt mondom, hogy nem érhet bennünket meglepetés, mert az még a legnagyobb kímélet és körültekintés mellett is lehet, de azért már elég jól fel vagyunk készülve arra, hogy körülbelül az ő szakmai és egyéb dolgait, és hogy mit tudnak ott kiprodukálni. Tehát ezt mi azért már ennyi átvétel után, 5 db település átvétele után azért nagyjából látjuk.

Tehát nem úgy gondolom, hogy most tartunk az első településnél, mint mondjuk, mit tudom én 10 évvel ezelőtt, és akkor majd nem tudjuk, hogy majd itt mik történnek. Itt már az 5 településnél, amit sorban átvettünk, már kibuktak ezek is, azok is, amazok is, tehát már tudjuk a trükköket, már mindenfajta dolgokat átértünk. Én úgy gondolom, hogy itt erről már nagyon nem beszélhetünk. Igaz, hogy akkor még a Mamlecz volt meg a Farkas Úr, ez egy picit változott, de az irány az úgy látjuk, hogy nagyjából nem változik.

Véh László: Nekem lenne még egy kérdésem: délelőtt elhangzott, hogy a közműveket digitálisan nyilvántartásba kell venni, digitális alaptérképeket kell készíteni, és ezeknek az alaptérképeknek a beszerzése éves szinten elég komoly összeggel terheli meg mondjuk a szolgáltatónak a kasszáját. Mi ebből az igaz?

Bartucz Tibor: A digitális térkép, az tényleg fennáll, azt kell csinálni, nálunk is van, és a karbantartás is kell. Tehát ez igaz.

Véh László: A másik kérdésem az, hogy a készenléti szolgálat, hogy a jogszabályi elvárásként a legfontosabb eszközöknek 30 km-es, a speciális eszközöknek pedig 60 km-es távolságon belül kell, hogy rendelkezzen a szolgáltató. Pisti, te mondtad, hogy 70 km?

Kucsó István: 78 km Kistelek.

Véh László: 78 km-t mondott Kistelekre. Nem akarok szörözni azzal a 18 km-rel, csak hogyan tudják ezt majd megvalósítani?

Kucsó István: Majsja is több mint 30 km. Vagy mennyi? 55 km.

Bartucz Tibor: Tehát tulajdonképpen a rendelet előírása szerint kell, hogy legyen, azt mi tudjuk tartani abban a relációban, időtartamban, kilométerben, ahogy kell. Úgy gondolom, hogy jóval jobban felszerelt cég vagyunk technikailag, mint a Halasvíz, nem is hasonlítanám össze, mert ez eléggé furcsa volna. Technikailag mi sokkal jobban felszerelték vagyunk ahhoz, hogy nekünk nem okoz gondot az, hogy mit tudom én például, hogyha Majsja belül van ezen a határon, akkor Majsánál tartjuk. Én ezt gondolom. Nyilvánvaló, hogy valamilyen szinten folyamatosan ellenőrzésre kerül, tehát nem tehetjük meg azt, hogy bármi jellegű olyan szabályokat ne tartunk be, amik előírásjelleggel vannak. Tehát itt az ügyelettel kezdve, bármivel nem tehetjük azt, hogy nem tartjuk az ügyeleti létszámban azokat, akiket kell tartanunk, nem tehetjük meg, hogy azok ne tudjanak mozogni gépkocsival. Ha hibaelhárítás van, akkor az ügyelet az megfelelő időszakban érjen ki a helyszínre. Tehát ezeket a dolgokat nem tehetjük meg, mert bármikor ezt le tudják ellenőrizni. Vannak például ilyen riasztások, amikor mondok egy példát, letesztelik, hogy a valóságban ez hogyan történik meg. És ott nem lehet megmagyarázni azt, hogy miért nem értél oda két órán belül, miért nem ez történt, illetve csak magyarázkodni lehetne, mást nem. Ezek az alternatívák nem képezhetnek vitatárgyat.

Kucsó István: Nekem egy olyan kérdésem lenne, hogy ugye most megalakult ez a víziközmű most már 100%-os önkormányzati tulajdon. Tehát akkor ez részben azt is jelenti az én olvasatomban, hiszen azt is mondtad, hogy mind a 9 millió 300 valahány ezer Ft-os alaptőke az felosztásra került és az Önkormányzatok birtokolják. Jól értelmeztem?

Bartucz Tibor: Igen.

Kucsó István: Gyakorlatilag akkor nekünk itt már nem is lenne szabad hely, hiszen már az egészzet kiosztották.

Bartucz Tibor: Most ez olyan dolog, hogy a meglévő törzstőke ki van osztva. Ez nem azt jelenti, hogy nem lehet törzstőkét emelni például, tehát ez már technikai kérdés. Nyilvánvaló, hogy most azok között tudtuk elosztani, akik jelenleg ott részt vettek, fixen voltak. Most nyilván véleményem szerint nem tanácsos az összes önkormányzattól elvenni, hanem ugyanabban az összegben megalakulni, emelve a törzstőkét, és úgy gondolom, ez jár a legkisebb érdeksérelemmel. Mert azt is kell nekünk tekinteni az új tag vonatkozásában, hogy a többit azért ne sértsük ilyen tekintetben.

Gubics Lajos: Azt szeretném megkérdezni, hogy körülbelül egy év múlva, ugye az Állam fogja megszabni a fix vízdíjakat. Hogyan tudnak azokkal versenyt tartani a 170 Ft-tal szemben?

Bartucz Tibor: Mivel?

Gubics Lajos: Tehát a most ígért 170 Ft-os vízdíjat, azt hogyan tudja majd összehozni az Állam által előírtakkal?

Bartucz Tibor: Elmondom: ha kijön a végrehajtási utasítás, akkor majd meglátjuk, hogy mit fog előírni. Ameddig a végrehajtási utasítás nem kötelez bennünket más vízárra, addig mindvégig tudjuk tartani a 170 Ft-ot. Onnantól kezdve, mikortól az a szabályzat kimondja azt, hogy milyen alternatíva alapján kell, mik lesznek a fix értékek, amit szolgáltatni kell, és mik lesznek azok az értékek, amik rajtunk függnak, tehát változó értékek, mert mondtam példaként az előbb is, hogy amit kitermelünk hálózati vízveszteséget, azon nem tudunk változtatni. Meg kell adni, hogy ennyi a kitermelt víz, ennyi a hálózati veszteség stb., stb. Lesznek olyan paraméterei a mostani tudásunk szerint a vízárnak, amit mi adunk meg. Azokkal tudunk majd valamelyest gazdálkodni, és én erre azt mondtam, hogy ami lehetőségeink keretén belül lesz, mi azt tesszük, hogy minél alacsonyabban tartsuk a vízárakat. Azt is elmondtam, hogy fent az Energia Hivatalban nem akarják azt, hogy ezekkel az egyesítésekkel az a látszat legyen, illetve nem is engedik, hogy azt mondják, hogy megalakultak a nagy vízfejek, 50 ezres, 100 ezres, 150 ezres és ez miatt elszálljanak az árak. Magyarul, a kis egységben az jár jól, akinek magasabb vízára van, mert az visszahúzó hatással lesz a többi vonatkozásában nézve ezeket az árakat. A többi vonatkozásában nyilván, hogy az látszik, ha közös a vízár, vagy egy picit lemegy, vagy föntebb mennek. De ha megnézik a tizenvalahány települést, aki régi, akkor igen alacsonyan vannak a vízárak. És ebből tisztességes, korszerű, jó ivóvizet lehet produkálni. Kérdezzék meg, hogy a Bács-Kiskun megyei településeken volt-e vízminőség problémájuk, volt-e bármilyen jellegű panaszuk, volt-e olyan, hogy az ÁNTSZ kifogásolta a víz minőségét. Nem, hogy azt mondta, hogy rossz, hanem kifogásolta. Volt-e ilyen jellegű gond? Mi mindig megküldözgetjük az ivóvíz bevizsgálásának a dolgait, láthatja az Önkormányzat azt, hogy milyen minőségű a vize. Nincs ilyen probléma, mert a bevizsgálásoknál az ÁNTSZ vizsgálja, az ellenőrzi egyértelműen, nincs tekintettel arra, hogy kinek a vízműve, kinek a témája. Ő abban érdekelt, hogy a felszínre hozza, ha van valami probléma. Meg kell kérdezni, itt vannak viszonylag közel, valakit biztos, hogy ismernek közülük.

Pajtás Péter Jánosné: Igen, én Balotaszálláson voltam is.

Bartucz Tibor: Ezekről a polgármesterektől meg kell kérdezni, hogy ez a cég üzemeltet, milyen véleménnyel vannak?

Pajtás Péter Jánosné: Én nem polgármestereket, hanem az embereket kérdeztem.

Bartucz Tibor: Akit ismernek, azt meg kell kérdezni, hogy milyen véleménnyel van.

Pajtás Péter Jánosné: Azt mondták nekem, hogy nagyon jó a vizük és olcsó.

Bartucz Tibor: Én azt tartom, hogy ne mi dicsérjük saját magunkat, azt mondja a közmondás, hanem próbáljuk meg másoktól megkérdezni, hogy azok mit mondanak rólunk. Ha nyilván arról győződnek meg, hogy rossz véleménnyel vannak, akkor az istennek se kössenek velünk boltot! De én úgy gondolom, hogy akkor azok sem kötnének velünk sorban ennyi éven keresztül. Meg kell tőlük kérdezni, hogy vissza akarnak-e menni a Halasvízhez? Meg kell kérdezni, hogy a Halasvízhez vissza mennének-e? Mi a két cég között a különbség, gyerekek? Hát váltottatok, akkor most mi a különbség, hogy látjátok a helyzetet? Vissza mennének-e a Halasvízhez üzemeltetni? Ennyi. Nagyon egyszerű a körkép.

Gubics Lajos: Meg szeretném kérdezni, mennyit kívánnak százalékos arányba visszaforgatni a bevételből ilyen vezeték cserékre, vagy hálózatjavításra, vagy ilyesmikre?

Bartucz Tibor: Megállapodás kérdése. Azt mondtam, hogy leülünk, és akkor fel tudjuk térképezni az egész rendszert. Akkor tudunk adni egy javaslatot, hogy szerintünk hol fontos ilyen összekötés, ahol végvezetékek vannak, és ha van lehetőség összekötni. Esetleg vezeték cserék, tolózárok egyebek. Tehát ez megállapodás kérdése, hogy mi azt mondjuk, hogy fontossági sorrendben azt tartjuk, beköltségeljük, és akkor azt mondjuk, hogy beszéljük meg. Szakmailag ez a fontos, de az Önkormányzat meg lehet, hogy azt mondja, hogy nekem meg amaz lenne a fontos, mert mit tudom én, építeni akarok és lesz akkor egy vezetékem. Vagy számtalan dolog lehet. Tehát mi szakmailag próbáljuk ezt a dolgot kezelni, de másnak nem biztos, hogy mindig a szakmai dolog élvez elsőbbséget, egyéb érdekek is játszhatnak szerepet. Az élet ilyen. Mi szakmailag közelítjük meg, az adott Önkormányzatok meg az érdekeik szerint, mert ők látnak olyan dolgot, amit mi nem látunk. Mondok egy példát, osztani akar ki egy utcát, kössétek össze egy vezetékkel. És ezzel nem is nagyon lehet vitatkozni.

Földi István: Még azért annyit had tegyek hozzá, hogy természetesen az ivóvíz minőség javító programmal összhangban kell, hogy legyenek, merthogy külön-külön hálózatrekonstrukciók, hálózatszakasolások és egyebek vannak, tehát ezt csak egyben lehet az egészet kezelni. Botorság lenne bárki részéről valami olyanhoz hozzá nyúlni, amiről tudjuk, hogy az ivóvízminőség javító programban egyébként is benne van.

Bartucz Tibor: 20 % hálózat fejlesztés, az benne van. De én nyilván arra értettem automatikusan, ezt nem fejtettem ki, hogy amire esetleg azt mondhatjuk, hogy valami felmérés kapcsán a Halasvíz részéről meg kellett adni, hogy a hálózatnál az a 20% hova kerüljön, mint kerüljön, és esetleg kiderül olyan, ami nincs benne ebben a 20 %-ban és fontos. Tehát ami az ivóvízminőség javító program keretében működik, arra meg lesz a fedezet, azzal egyértelműen működtetni kell. De azért azt látjuk, hogy ez a 20 % nem fedti teljes körűen azokat a dolgokat, amiket azért még jó lenne ebbe bele tenni. Na, most ilyen esetekben lehet, hogy azt mondja az ember, hogy még azt a két tolózárat ki szeretnénk cserélni, mert esetenként problémás, rozsdásak, nem jól zárnak stb., stb., és hát ezek kimaradtak.

És mondjuk meg azt őszintén, hogy az ivóvíz javító programnál telnek az évek, és az évek telése kapcsán a leggondosabb felmérés is hozhat olyat, hogy akkor még azok jók voltak, akkor még nem számítottak arra, hogy azokat ki kell cserélni, és menet közben meg ez jött össze és akkor keletkezett még egy olyan dolog, ami azóta jött a hibalistára és megnőtt annak a sansza, hogy ennek a cseréje megtörténjen.

Földi Sándor: Még annyi, hogy erről valóban nincs információnk, de ezt a helyi vízműkezelők tudják, hogy amennyiben van egy úgynevezett hibatérkép, vagy meghibásodási térkép, az egyértelműen preferálja, hogy melyek azok a vezeték szakaszok, amelyeket célszerű előre venni. De ezt úgy gondolom más településeken szerzett tapasztalatok alapján, hogy ez az összes vízműkezelő fejében ott van, ha ez még nincs is papíron. De ha én megkérdezem tőlük, hogy melyik az 1, 2, 3 abban a pillanatban kapásból vágja mindenki, hogy melyik az a három szakasz, amit azonnal előre kell venni. Feltételezem, hogy az itteni kollégák is ugyanígy vannak, még ha ez nincs is papíron rögzítve.

Gubics Lajos: Jó, köszönöm!

Véh László: Valakinek esetleg még kérdése?

Farkas Tibor: Igen. Én azt szeretném megkérdezni, hogy ma délelőtt, ugye voltak itt a Halasvíz Kft-től Farkas Úrék és nekik is feltettünk néhány kérdést. Többek között azt is megkérdeztük, hogy őt zavarta volna-e az, hogy ha Önök is itt vannak? Én jobban örültem volna neki, ha Ön itt, Farkas Úr pedig ott, és pro-kontra tudtunk volna így beszélgetni. Ezt felvettem a Polgármester Úrnak is egyébként és ő mondta, hogy talán ez üzleti érdekeket sértene. Ön részt vett volna esetleg egy ilyen beszélgetésben?

Bartucz Tibor: Részt vettem volna. Egyik változatnak sincs akadálya, én nyitott vagyok, már meg vagyok edződve, mert elég sokat eltöltöttem a pályán ahhoz, hogy az én részemről az egymás melletti, a külön viták, bármelyik változat jöhet.

Farkas Tibor: Én nem veszekedésre gondoltam, hanem inkább egy ilyen egészséges vitára, amiből mi tudtunk volna szemezgetni.

Bartucz Tibor: Úgy gondolom, hogy azok az információk, amit azt mondhatom, hogy elhangzottak, illetve leírva vannak, illetve be tudnak szerezni, én azt gondolom, hogy azok elég lehetőséget biztosítanak arra, hogy a Tisztelt Testületi Tagok megfelelő információk és tudás birtokában tudjanak dönteni. Most nem azt mondom, hogy ez 100 %-os és teljes körű, mert lehet még ragozni minden apró részletet és bele lehet menni és lehet, hogy egy hétig is tudnánk erről még beszélni. De nagy vonalakban és igazából, nem is biztos, hogy csak azt kell megkérdezni, a két érintett felet, hanem azokat az érintetteket, akik úgymond valamilyen szintű kapcsolatban állnak ezekkel a cégekkel, személyekkel akár velem, akár a Halasvízzel kapcsolatosan. Sokkal semlegesebb, helytállóbb képet tudnak kapni azoktól. Mert én dicsérem a magam dolgát talán, én reálisnak tartom, a másik dicséri a magáét. Nekem meg van egy korlátom, amíg elmegyek, és nem megyek tovább, hiába kecsegtetnek, nem hazudozok azért, hogy ezt kell csinálni. Nincs erre szükség. Vagy elfogadják abban a relációban, amiben van ez a dolog, vagy azt mondják, hogy majd utólag rádöbbenek. Én, amire gondolok az az, hogy meg kell kérdezni azt a környezetet, amiben benne vagyunk. Az a környezet, az hogyan vélekedik. Elég sok időt eltöltöttünk ahhoz, hogy tudjanak akár azok rólam, vagy a cégünkről, vagy akárkiről véleményt alkotni.

Mondják meg és nyilván, hogyha ezeknél közvetlen felteszik a kérdést, akkor lehet, hogy mondanak rólunk is olyat, amire mi esetleg nem is gondolunk. De az biztos, hogy azt nem fogják mondani, hogy mi nem próbálunk legalább mindent megtenni azért, hogy egy olyan együttműködés legyen, amikor valamilyen játékszabályok mellett mindenki jól érzi magát ebben a kis együttműködésben. Mi azt próbáljuk tenni, nyilván, hogy számunkra ez a vízmű üzemeltetés nagyon fontos, mert én üzemeltetőként működtem korábban is. Végig mondhatom azt, hogy üzemeltető voltam. Igaz, hogy más közműben kezdtem, de az üzemeltetés az üzemeltetés. Az egyikből a víz folyik, a másikkól a gáz áramlik, de a problémák 80%-a, higgyék el, hogy akár lakossági szinten, akár számlázási, akár ez, akár az, sok mindenben hasonló. És azt gondolom, hogy azokat a szakmai és egyéb tapasztalatokat azért mindenféleképpen viszi az ember magával. Közben sajnos eltelt elég sok idő, mert jobb volna még mindig 22 évesnek lenni, és akkor lehet, hogy szakmailag, hogy mondjam sok időt eltöltöttem a pályán, tehát közben az idő kerekét nem tudjuk megállítani. És most itt vagyunk, ebben a helyzetben vagyunk. Én úgy gondolom, hogy amit én mondtam, azért tartom a hátamat, és ha megkérdeznék fél év múlva, vagy egy év múlva, nem azt mondom, hogy azért tartottam, mint az egyszerű politikus, mert az kampányidőszak volt. Nekünk nem ez a kampányidőszak van, nekünk azt kell mondani, ami ténylegesen fent áll, meg amit fel tudunk vállalni fél év múlva is meg egy év múlva is, meg öt év múlva is, ha megkérdezik. Én azt szoktam mondani, mikor a pestiekkel is építünk szennyvizet, hogy nem véletlenül vagyok én a Csongrád megyei részen a megbízott, hogy én itt maradok. Én nem akarok innen elköltözni se, ebben a térségben engem megtalálnak. Ti meg mondom, előbb utóbb elmentek innen, aztán megköszönitek a közös munkát a polgármesternek, kezet fogtok és azt mondjátok, hogy utána legfeljebb a telefont sem veszitek föl. De én itt maradok. Most tisztelet a kivételnek. Én ezt nem tudom megtenni, mert én azokkal a polgármesterekkel, mondhatom, hogy napi szinten találkozok. Olyan viszony alakult ki, hogy ha valamilyen problémájuk van, akkor megkonzultáljuk, megbeszéljük. Tehát én azt nem tehetem meg, hogy eladom a házamat és fogom magam és elköltözök. Én nem abban a helyzetben vagyok. Egy pesti ember az másképpen van. Nyilván, ők is azért azt az aspektust nem véletlenül találták ki, hogy valamilyen szinten azért a helyi emberek, hogy úgy mondjam, kellene az ő játékszabályaik szerint is, aki úgynevezett helyinek minősül. Hát nyilván, hogy itt ez a déli rész minősül helyinek, a mi szerep körünkben, de úgy gondolom, hogy csak így tud igazából jól működni. Tehát más viszony alakul ki egy helyi viszonylatban, és más viszony alakul ki akkor, ha találkozunk egy adott feladatra és az egy adott feladat után azt mondjuk, hogy elköszönünk egymástól és megyünk tovább.

Véh László: Annyit szeretnék ehhez hozzáfűzni, hogy valóban nagyon nehéz meghozni ezt a döntést. Az előző ciklusnak volt erre 20 hónapja, de az utolsó testületi ülésre hozta be a volt polgármester, hogy azonnal döntsenek róla, anélkül, hogy bárkit is meghallgattak volna. Elnézést, hogy így döntöttem, hogy külön-külön hívjuk meg Önöket, Farkas úr kérte különben. De én próbáltam mondjuk egy alternatívát felvázolni, hogy meghallgatjuk mind a két felet. Természetesen többet ért volna, ha meghallgattunk volna olyat is, aki kapcsolatba került Bartucz Úrékkal, lehetett volna meghallgatni a majsai polgármestert is. Sok mindent meglehetett volna még hallgatni ebben az ügyben, de három napunk volt rá Tibor. Úgyhogy én elnézést kérek, én próbáltam megoldást találni rá, csak...

Farkas Tibor: Nincs semmi baj...

Véh László: De ez most ilyen kritika a részedről, hogy most...

Farkas Tibor: Nem, csak megkérdeztem az Úrtól.

Véh László: De nyugodtan érdemi dolgokat is kérdezhettél volna, a lehetőség meg volt adva, hogy mind a két féltől megkérdezhesd, amire kíváncsi vagy. Elnézést kérek, de én próbáltam megoldani a helyzetet...

Farkas Tibor: Csak Farkas Úr nyilatkozott, és én őket is meg akartam kérdezni erről. Megkérdeztem, mert ők még nem mondták el.

Véh László: Jó, én csak ennyit szerettem volna még hozzáfűzni, hogy valóban sokkal több információ kellett volna ahhoz, hogy itt tényleg egy kimondottan jó döntés szülessen.

Kucsó István: Igen, mert ez egy kampány felvetés volt, egy kampány téma köré volt redukálva még három héttel ezelőtt.

Véh László: És még egy valamit, ami saját véleményem: én azt látom – Gizi néni elnézést – csak annyit akarok mondani, hogy az egyik oldalon van egy 170 Ft-os vízdíj, a másik oldalon meg nem látjuk azt, hogy milyen minőségű vizet fogunk kapni. Szóbeli tájékoztatás volt arról, hogy tartani fogják a víz minőségét, csak nekem az sem mindegy, hogy egészséges az ivóvíz vagy nem. Tehát én arra nem látok garanciát, ugye még nincs végrehajtási rendelet, ezt Ön is többször elmondta, és nem tudjuk, hogy milyen követelményeket támaszt. Én elhiszem, hogy van akkora cég, hogy benyelne ezeket a költségeket, de lehet, hogy nem tudnák 170-ből kihozni, hanem csak jóval drágábban. Farkas Úr elmondta - most nem ő mellettük érvelek-, csak elmondták, hogy teljesen fel vannak készülve. 85-90 %-ot mondott, ha jól emlékszem, tehát ők az új törvényi elvárásoknak 85-90 %-ban megfelelnek.

Bartucz Tibor: Én meg elmondom, hogy mi 100 %-ban!

Véh László: Elhiszem, tehát ez megint csak egy felvetés volt.

Bartucz Tibor: Elmondom, hogy mindenfajta pénzügyi és egyéb dolgoknak 100 %-ban, nem 85 %-ban felelünk meg.

Véh László: Jó.

Bartucz Tibor: És még egyet elmondok, azt én garantálom, és akkor most egyértelműen szögezzük le, mert úgy érzem, hogy nem voltam egyértelmű, hogy legalább olyan minőségű vizet produkálunk Tompán, mint amit a Halasvíz, és ezt pár nap alatt meg tudjuk tenni ha, elviszik innen a kócerájukat. Jó? Tehát akkor egyezzünk meg ebben, hogy ez félreértésre ne adjon okot, mert itt ki van domborítva, hogy a saját kis fejlesztésük. Azért egyezzünk meg abban, hogy amit országos fejlesztésben létrehoztak, igaz, hogy azért fizetni kell, de az, azért sokkal jobb minőségű vizet tud produkálni, mint amit egy saját fejlesztésben esetleg megpróbálunk.

Véh László: Jó.

Bartucz Tibor: Azért mondom, hogy ezt tisztázzuk, mert úgy érzem, hogy itt két malomban öröülünk.

Földi István: Annyit azért had tegyek hozzá, hogy az adabszurdum, hogy az átadás-átvételnél a jelenlegi üzemeltető fog és leszerel mindent a világon. Elvisz mindent, amihez nem biztos, hogy lesz joga meg egyéb.

Bartucz Tibor: Nem, nincs joga.

Földi István: Adabszurdum. Itt ugye a vízellátás biztosítását, azt folyamatosan kell végezni. Ez nem vita kérdése. Ezt egyértelműen el kell végezni. Most abban az esetben, ha netalántán olyan jellegű vízminőség romlás következik be, az ÁNTSZ lesz az első, aki lezárja abban a pillanatban. Abban a pillanatban le fogja zárni, hogy ha az első vízminta nem olyan, ami a törvényi előírásoknak megfelel. Most én ezt kisarkítom arra, hogy ami eddig jó volt, azt feltételezem, hogy az átadás-átvétel után is jó lesz. Erre jogszabályi kötelezettség van. Azt azért nem lehet megcsinálni, hogy én átveszek egy vízművet üzemeltetésre, és nem felelek meg azoknak a határértékeknek, aminek meg kell. Most remélem senkinek meg sem fordult ez a fejében, hogy ilyen előfordulhat. Az ÁNTSZ abban a pillanatban lezárja az egész kutat.

Bartucz Tibor: Meg nagyon lényeges gyerekek, hogy csapkodunk, meg innen ezt viszik, meg azt viszik. Kinek a vagyonában van? Ha önkormányzati törzsvagyonban van az összes berendezés, akkor mit visz el?

Pajtás Péter Jánosné: Az ő fejlesztése.

Bartucz Tibor: Az, hogy az ő fejlesztése az csak egy dolog, a technológiája. De mindennek itt kell maradni. Hát álljunk már meg! Az a kérdés, hogy itt az önkormányzati törzsvagyonban vannak-e benne a dolgok. Ha abba vannak, akkor mit visz el? Elviheti a technológiát. Minden működik ugyanúgy tovább. Tehát a szellemi tőkét, és kész. Ez nem azt jelenti, hogy akkor lecsupaszítjuk a vízmű gépházat az automatikától kezdve mindennel, mert most új üzemeltető lesz. Nem! Ami önkormányzati törzsvagyon, azt mindent maradéktalanul itt kell hagyni. Mit vihet el? A kis kompresszorát, ha idehozta meg ilyen apróságokat. Egyéb dolgokat itt semmit nem vihet el. Azért mondom, hogy mondjuk ki, mert úgy érzem, hogy van egy olyan, hogy attól félünk, hogy itt megfogják és akkor kopasz vízmű gépházat hagynak itt. Hát ez nem így működik. Erről van egy lista, a törzsvagyon lista, és akkor ami az Önkormányzaté, márpedig ennek 98 %-a az Önkormányzaté, mert a többi helyen is úgy volt, az a 98 %, az minden itt marad. Egy-két apróságról lehet szó, kész. Minden marad, így ahogy van. Azért mondom, hogy nehogy azt képzeljük már, hogy lebontjuk az épületet és akkor a vízmű-kutat felszedjük meg a szivattyút, hát ez nem így működik.

Pajtás Péter Jánosné: Én még azt szeretném mondani, hogy a Kucsó Igazgató Úr szájából többször is elhangzott, hogy ez kampánycélú dolog volt. Hát én azért azt gondolom, hogy ha kampánycélú dolog is volt, de hát ha ez ugyanilyen vízminőség mellett olcsóbb lesz a lakosságnak a víz m³-enként, hát akkor azért jó volt az kampánynak is. Szóval ebben semmi negatív dolog nincs.

Farkas Tibor: Tudják garantálni egyébként a minőséget, hogy ilyen lesz?

Bartucz Tibor: Mondtam az előbb, hogy legalább ilyen minőségű víz lesz.

Kucsó István: A volt polgármester egyébként, akkor miért az utolsó héten hozta be? Bocsánat! Nézd meg a dátumokat!

Pajtás Péter Jánosné: De akkor ti miért nem hoztátok be soha?

Kucsó István: Nézd meg a dátumokat kedves Gizike, nézd meg hogy melyik levél mikor keletkezett!

Pajtás Péter Jánosné: Jól van, jól van...

Kucsó István: Nézd meg, hogy mikor keletkezett! Június végén...

Pajtás Péter Jánosné: De ő legalább észrevette! Ti nem vettétek észre.

Kucsó István: Mit vett észre?

Pajtás Péter Jánosné: Azt, hogy van ilyen lehetőség.

Kucsó István: Szerintem most hagyjuk ezt abba.

Bartucz Tibor: Szerintem nekünk ehhez semmi közünk...

Kucsó István: Pontosan! Elnézést kérünk, hogy most Önök is belesöppentek.

Pajtás Péter Jánosné: Jó, hát te hoztad fel, hogy kampány...

Kucsó István: Jó, jó, Jó.

Farkas Tibor: Én az előbb azt kérdeztem, hogy minőségben tudnak-e olyat produkálni, mint a Halasvíz Kft.?

Pajtás Péter Jánosné: Igen, 100 %-ban.

Bartucz Tibor: Azt mondtam, hogy a Halasvíz Kft-nél rosszabb minőség szóba sem jöhet, csak jobb. Ezt garantálom!

Kószó László: Még azt szeretném megkérdezni, hogy Majsán és Tompán kívül tárgyalnak-e már másokkal is?

Bartucz Tibor: Igen, tárgyalunk.

Kószó László: Lehet tudni, hogy melyik településekkel?

Bartucz Tibor: Tárgyalunk, tárgyalásban vagyok és nem illik elmondanom...

Kószó László: Jó csak érdeklődtem, konkrétumot nem kérdeztem.

Bartucz Tibor: Tárgyalunk és azt mondhatom, hogy ebben a régióban van érdeklődés.

Kószó László: Köszönöm szépen!

Véh László: Valami kérdés? Nincs? Akkor köszönöm szépen!

Bartucz Tibor: Én is nagyon köszönöm, és akkor további jó munkát kívánok a Képviselő-testületnek és a Polgármester Úrnak!

Véh László: Köszönjük szépen!